Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2202 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 1 iunie 1956

CU AVIONUL ȘI CU CĂLUȘEII

O călătorie vijelioasă cu avionul sau cu călușeii produce copiilor bucurii neasemuite. Și copiilor trebuie să le dăruim numai bucurii și fericire.

CITIȚI ÎN PAGINA III-a, MATERIALE ÎNCHINATE ZILEI INTERNAȚIONALE A COPILULUI.

Trecerea prin Republica Populară Romînă în drum spre U.R.S.S. a președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito

În drum spre U.R.S.S., președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito, împreună cu soția și persoanele care-l însoțesc, Edvard Kardelj — vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocea Popovici — secretar de Stat pentru Afacerile Externe, Mialko Tedorovici — membru în Vecea Executivă Federală, Iakov Blazevici — președinte al Vecei Executive a R.P. Croația și alții, au trecut la 31 mai prin Republica Populară Romînă. Ei sînt însoțiți de N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. la Belgrad.

La gara de frontieră Jimbolia, președintele R.P.F. Iugoslavia, tovarășul I. Broz-Tito și personalitățile iugoslave au fost salutați din partea C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naționale și guvernului Republicii Populare Romîne de tovarășii Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Avram Bunaciu, membru al C.C. al P.M.R., secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ștefan Cleja, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe.

Au fost de asemenea de față tovarășii V. Patilineț, primul secretar al Comitetului regional P.M.R. Timișoara, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Regiunii Timișoara, V. Beldeanu, V. Obradov, membru în Comitetul Regional P.M.R.-Timișoara, general locotenent Floca Arhip, comandantul Regiunii militare, precum și numeroși oameni ai muncii.

În întîmpinarea președintelui R.P.F. Iugoslavia, tovarășul I. Broz-Tito, a fost de asemenea ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București N. Vujanovici și alți membri ai ambasadei.

La Timișoara, Lugoj, Caransebeș, Turnu Severin, Craiova și în alte stații, oamenii muncii au salutat cu căldură pe președintele I. B. Tito și pe ceilalți tovarăși din conducerea guvernului iugoslav și a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Stațiile de pe traseu au fost pavoazate cu drapelele de stat ale R.P. Romîne și R.P.F. Iugoslavia.

La ora 19,30, trenul special a sosit în gara București-Băneasa.

Președintele Tito și persoanele care-l însoțesc au fost întîmpinați de tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Mihail Sadoveanu, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Alexandru Bîrlădeanu, Simion Bughici, Gheorghe Hosu, Grigore Preoteasa, Constanța Crăciun, Marcel Popescu, Gherasim Popa, Ilie Murgulescu, P. Constantinescu-Iași, Constantin Doncea, Mihai Florescu, Gaston Marin, Safer Gh., Diaconescu I., Manea Mănescu, P. Costache, Ralea Mihai, N. Sălăgeanu, Liuba Chișinevschi, T. Iordăchescu, Ghizela Vass, Alexa Augustin, Florian Dănălache, Gluvakov I., Petre Lupu, Sorin Toma, Anton Vlădoiu, V. Cristache, Cornel Fulger, Pavel Ștefan, Aneta Marinescu, Melita Apostol, Manole Bodnăraș, V. Dumitrescu, General colonel Teclu Iacob, General Locotenent Tutoveanu Ion și alți generali, oameni de știință, cultură, reprezentanți ai organizațiilor de masă, ziariști romîni și străini, numeroși oameni ai muncii.

Au fost de asemenea de față ambasadorul U.R.S.S. A. Epișev precum și membri ai Ambasadei Iugoslave la București.

Asistența a făcut oaspeților o călduroasă primire prietenească.

După intonarea Imnurilor celor două state, președintele R.P.F. Iugoslavia, însoțit de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., au trecut în revistă compania de onoare. Un grup de pionieri au oferit oaspeților buchete de flori.

Președintele Tito și persoanele care-l însoțesc s-au oprit timp de 2 ore la București întreținîndu-se cu conducătorii partidului și ai guvernului într-o atmosferă de caldă și cordială prietenie.

Tovarășii Miron Constantinescu, Avram Bunaciu, Ștefan Cleja și șeful protocolului M.A.E., Calus Franțescu, au însoțit pe președintele I. B. Tito și celelalte personalități iugoslave pînă la frontiera U.R.S.S.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej întîmpină în gara București-Băneasa pe tovarășul Iosip Broz-Tito

Din primele zile

Nu se știe precis nici pînă în ziua de azi, cine a adus vestea că în comuna Spanțov se face gospodărie colectivă. Mecanizatorii de la S.M.T. Ulmeni-Oltenița s-au bucurat însă din toată inima. Și cum să nu te bucuri cînd vezi cu ochii tăi că sămînța noului, semănată cu trudă și migală, a crescut și a început să dea roade!

Trebuie să știți că această simbolică „sămînță" nouă a fost semănată practic la Spanțov de către mecanizatorii de la S.M.T. Ulmeni. Iată cum s-au petrecut lucrurile.

În urmă cu trei ani, cîțiva țărani muncitori din Spanțov și-au arat pămîntul cu tractoarele. Mănosul pămînt al Bărăganului a dat rod sporit pe ogoarele arate cu tractorul. Acesta a fost de fapt argumentul cel mai puternic care i-a hotărît pe mai mulți țărani muncitori să-și unească o parte din pămînturi în întovărășirea agricolă. Cum era și de așteptat, ogoarele lucrate în comun au dat roade și mai îmbelșugate.

În primăvara acestui an, întovărășiții au dat cu toții cereri pentru gospodăria colectivă. Alături de ei au mai venit și alți țărani muncitori din sat. Și la începutul lunii martie, deși în calendar nu era însemnată nici o sărbătoare oficială, la Spanțov a fost sărbătoare. Au participat bineînțeles și mecanizatorii. Au fost ciocnite pahare cu vin rubiniu și mecanizatorii au urat noilor colectiviști mult spor pe drumul belșugului pe care și l-au ales.

— Vom avea noi spor dacă o să puneți umărul și voi — le-a spus Mircea Maglașu, tînărul președinte al noii gospodării, zîmbindu-le cu înțeles.

Stanciu Marin, directorul S.M.T.-ului din Ulmeni, stătea cu fruntea rezemată în palmă. De îngîndurat ce era nici n-a observat cînd Dumitru Pop, inginerul agronom al S.M.T.-ului, a deschis ușa și a intrat înăuntru.

— Ce gînduri te frămîntă tovarășe director? îl întrebă inginerul agronom. Directorul a tresărit, apoi i-a făcut semn să-și ia un scaun și să se așeze mai aproape.

— Mă gîndesc la vorbele lui Maglașu, președintele gospodăriei colective de la Spanțov — și-a mărturisit el gîndurile.

— Oamenii au intrat cu încredere în gospodărie. Vor să-și facă traiul mai bun și trebuie să-i ajutăm cum ne pricepem mai bine.

— Trebuie să-i ajutăm de la început cît mai bine. Ei n-au experiență. De felul cum își organizează munca acum la început, cum se vor obișnui oamenii, va depinde bunul mers al colectivei — și-a precizat gîndurile directorul S.M.T.-ului.

A doua zi, inginerul agronom a plecat la Spanțov. Pe Mircea Maglașu l-a găsit pe cîmp, împreună cu tînărul agronom Vasile Tatalici. După ce le-a strîns mîna prietenește, inginerul s-a interesat dacă au făcut planul de muncă al gospodăriei pentru campania agricolă de primăvară.

— Singuri ne este greu să-l facem. Așteptăm pe cineva de la raion — i-a mărturisit Maglașu.

— Să-l facem împreună, a spus Dumitru Pop.

Și planul de muncă al gospodăriei a fost întocmit cu grijă și migală, ținînd seama de clima comunei, brațele de muncă etc. Apoi au venit tractoriștii și planul a devenit lege.

Gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din Spanțov a terminat printre primele din raion însămînțările și acum colectiviștii muncesc cu însuflețire la întreținerea culturilor. Așa prevede planul de muncă din campania agricolă de primăvară. Sfecla de zahăr a fost prășită. Acum a venit la rînd prașila porumbului și plivitul păioaselor. Nu se știe cum se întîmplă, dar întotdeauna cînd se ivește o greutate în munca tinerei familii de colectiviști, cineva de la S.M.T. e pe aproape. Colectiviștii s-au obișnuit și ei să ceară ajutorul și sfatul mecanizatorilor. Numai ce-l vezi pe Maglașu încălecînd un cal și nu se oprește decît la S.M.T. Așa s-a întîmplat și la sfîrșitul lui aprilie. Bumbacul era planificat să fie semănat mai tîrziu, dar pămîntul se încălzise și după socoteala colectiviștilor putea fi însămînțat. Președintele s-a gîndit să ceară totuși sfatul priceputului inginer agronom.

Și aflați că președintele a întîlnit pe inginerul agronom în drum spre gospodărie. Au plecat împreună la cîmp, au admirat tarlaua netedă și orzul răsărit și des ca peria, apoi au ajuns la tarlaua destinată bumbacului. Au cercetat pămîntul îndelung și inginerul agronom i-a măsurat căldura.

— Într-adevăr, se poate începe însămînțarea bumbacului. Pămîntul s-a încălzit — i-a spus inginerul bucuros.

Prietenia și ajutorul tovărășesc dintre S.M.T.-Ulmeni și gospodăria colectivă „Vasile Roaită" s-a arătat de la început a fi plină de roade.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

In contul anului 1961

În luna octombrie 1955 la mina Petrila brigada condusă de Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste și-a îndeplinit sarcinile de plan stabilite pentru anul 1959. Anul acesta membrii brigăzii au continuat să muncească cu avînt sporit depășindu-și cu regularitate norma de lucru cu 60-100 la sută. În acest fel ei au realizat lună de lună înaintări de peste 50 m.l. În ziua de 29 mai, brigada a sărbătorit o nouă victorie în muncă: îndeplinirea sarcinilor de plan pentru anul 1960. Începînd de la această dată minerii din brigada lui Haidu Iuliu lucrează în contul anului 1961.

Succesul obținut se datorește unei mai bune organizări a locului de muncă, aplicării metodelor de lucru înaintate, folosirii din plin a capacității mașinii de încărcat precum și a îmbunătățirii simțitoare a aprovizionării frontului de lucru cu vagonete goale și cu material lemnos.

(Agerpres)

Deschiderea expoziției „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului"

Joi la amiază a avut loc în sala din b-dul Magheru nr. 21, deschiderea expoziției „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului", organizată de Societatea pentru răspîndirea științei și culturii.

La deschiderea expoziției au luat parte tovarășii: **Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Gh. Gheorghiu-Dej, C. Pîrvulescu, L. Răutu, L. Sălăjan,** membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor de masă, ai instituțiilor centrale, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Cuvîntul de deschidere a expoziției a fost rostit de tov. Al. Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Această expoziție — a spus vorbitorul — redă prin mostre și imagini unele realizări mărețe ale oamenilor muncii din țara noastră în cursul ultimilor opt ani.

În această perioadă istorică scurtă, de cînd principalele mijloace de producție au intrat în stăpînirea celor ce muncesc ca bunuri ale întregului popor — țara noastră și-a schimbat radical înfățișarea, transformîndu-se dintr-o țară agrară din cele mai înapoiate, într-o țară industrial-agrară înaintată.

Exponatele prezentate aici oglindesc realizări, în special în ramurile economice nou create. Fiecare dintre acestea reprezintă o victorie a oamenilor muncii. Ele sînt o izbîndă a clasei muncitoare pe calea realizării sarcinilor planurilor noastre economice și în primul rînd a dezvoltării industriei.

Expoziția oglindește de asemenea înfăptuiri din sectorul socialist al agriculturii și sprijinul dat producției individuale a țărănimii muncitoare.

Asigurarea bazei tehnico-materiale a agriculturii a creat premizele înaintării într-un ritm mai rapid pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Ca urmare a succeselor obținute în toate ramurile economiei naționale, a crescut nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

În perioada 1948-1955 s-au cheltuit peste 32 miliarde lei pentru învățămînt, asistență medicală, pentru dezvoltarea artei și culturii.

Expoziția înfățișează de asemenea multiplele legături ale R.P.R. cu țările din întreaga lume pe tărîm politic, economic, cultural și sportiv.

În încheiere, tov. Al. Bîrlădeanu a spus: Fie ca mille de oameni ai muncii care vor vizita această expoziție și o vor părăsi cu un justificat sentiment de mîndrie față de realizările lor proprii, ale tovarășilor lor de muncă cunoscuți și necunoscuți de pe întinsul țării să găsească în această trecere în revistă a succeselor de pînă azi, un nou imbold pentru realizarea sarcinilor ce le avem de îndeplinit în cel de al doilea plan cincinal, așa cum au fost ele indicate în Hotărîrea Congresului al II-lea al P.M.R. și un izvor de noi puteri în lupta noastră pentru pace și bună stare.

Asistența a vizitat apoi expoziția. Primele săli sînt consacrate realizărilor din domeniul industriei. Panouri cu fotografii și grafice înfățișează creșterea producției, dezvoltarea și utilarea modernă a unora din marile întreprinderi ale industriei noastre grele. Sînt expuse machete ale întreprinderilor și ale unor produse ale industriei grele. O hartă a R.P.R. înfățișează prin puncte luminoase centrele industriale din țara noastră.

O sală a expoziției prezintă realizările industriei producătoare de utilaj minier și petrolifer, industriei chimice, construcțiilor de mașini, de utilaj electric și electrotehnic.

Sălile de la parterul expoziției sînt consacrate agriculturii. Pot fi văzute tipuri de tractoare fabricate de uzinele „Ernst Thälmann".

În continuare, standurile prezintă realizări ale industriilor ușoară și alimentară. Sînt expuse produse ale întreprinderilor electrotehnice, de textile, confecții, încălțăminte, sticlărie etc.

Două săli ilustrează atenția care se acordă construirii de noi locuințe pentru oamenii muncii.

În sălile următoare se prezintă realizările dobîndite în ultimii ani în domeniul învățămîntului, artei și științei.

Ultima sală înfățișează multiplele legături ale R.P.R. pe tărîm politic, economic, cultural și sportiv cu alte țări.

În expoziție sînt prezentate cîteva produse ale unor mari întreprinderi constructoare de mașini.

(Agerpres)

Recepția de la Ambasada Marii Britanii

Joi seara, dl. Dermot Francis Mac Dermot, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Marii Britanii, ziua nașterii Majestății Sale Regina Elisabeta a II-a.

La recepție au participat tovarășii: Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Al. Moghioroș, L. Sălăjan, Gr. Preoteasa, M. Florescu, M. Ralea, T. Rudenko, acad. Victor Eftimiu, ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R., funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe și ai M.C.E.

DECADA DRAMATURGIEI ORIGINALE

Festivitatea decernării premiilor

În sala Teatrului Tineretului a avut loc joi seara festivitatea decernării premiilor participanților la Decada dramaturgiei originale organizată de Ministerul Culturii între 20-30 mai 1956 în Capitală.

Au participat reprezentanți ai Ministerului Culturii, numeroși actori și alți oameni de teatru, fruntași ai vieții culturale și artistice.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii.

Artista poporului Lucia Sturza Bulandra, a dat citire listei teatrelor, actorilor, regizorilor și pictorilor scenografi premiați.

Premiul I a fost acordat colectivului Teatrului de Stat din Galați pentru spectacolul „Preludiu" de Ana Novac și colectivului Teatrului de Stat din Oradea, secția maghiară, pentru piesa „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu.

Premiul 2 a fost obținut de colectivul Teatrului Național din Iași pentru spectacolul „Horia" de Mihail Davidoglu.

Premiul 3 au primit colectivul Teatrului de Stat din Oradea, secția romînă, pentru spectacolul „Inima noastră" de Valeriu Luca, colectivul Teatrului de Stat din Baia Mare, secția maghiară, pentru spectacolul „Zile obișnuite" de Földes Maria și colectivul Teatrului de Stat din Baia Mare secția romînă pentru piesa „Ultima oră" de Mihail Sebastian.

În afară de aceste premii au mai fost acordate un premiu onorific Teatrului Secuesc de Stat din Tg. Mureș și o mențiune onorifică colectivului Teatrului de Stat din Turda.

Premiul 1 individual pentru regie a fost acordat regizorilor dr. Grof. Laszlo de la Teatrul de Stat din Oradea secția maghiară și Crin Teodorescu de la Teatrul de Stat din Galați. **Premiul 2** a obținut regizorul Harag György de la Teatrul de Stat din Baia Mare secția maghiară, iar **Premiul 3** regizorii Mihai Dimiu de la Teatrul de Stat Baia Mare secția romînă și Corneliu Zdrehuș de la Teatrul de Stat din Oradea secția romînă.

Pentru scenografie a primit **Premiul 2** Al. Olian de la Teatrul de Stat din Pitești, iar **Premiul 3** Elena Forțu de la Teatrul Național din Iași.

Premiul 1 pentru intepretare a fost acordat artiștilor Cristina Tacoi de la Teatrul de Stat din Oradea secția romînă și Dukasz Anna de la Teatrul de Stat din Oradea, secția maghiară. **Premiul 2** au primit actorii Coca Andronescu, Gh. Leahu și Ion Lascăr, iar **Premiul 3** Eugenia Petrescu, Orosz Lujza, Gh. Popovici, Maud Mary, Toma Caragiu și alții.

(Agerpres)

VIZITA PRIN ȚARĂ A DELEGAȚIEI PARLAMENTARILOR SOVIETICI

IAȘI (prin telefon, de la corespondentul nostru).

Cu mult înainte de sosirea avioanelor ce aduceau în bătrîna cetate a Iașului pe membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., aeroportul și străzile pe întregul parcurs pînă la piața Republicii, erau pline cu oameni ai muncii, elevi, studenți și profesori. Atmosfera sărbătorească domnea în întregul oraș. La ora 10 din avioane coboară membrii delegației. Ei sînt întîmpinați de către tovarășul Gheorghiu Dumitru, primul secretar al comitetului regional de partid, tovarășul Nistor Constantin președintele sfatului popular regional, Cracea Vasile, prim secretar al comitetului orășenesc de partid, Iliescu Octav președintele sfatului popular al orașului, deputați ai Marii Adunări Naționale și reprezentanți ai oamenilor muncii din oraș.

Pe străzile orașului delegația este primită cu ovații. În cinstea sosirii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în piața Unirii a avut loc un mare miting.

La tribună delegații sovietici au ajuns cu brațele încărcate cu flori și purtînd cravatele roșii dăruite cu drag de pionieri. În cadrul mitingului a luat cuvîntul tovarășul Iliescu Octav, președintele sfatului popular al orașului. A urmat apoi cuvîntul tovarășei Vera Rincinovna Boianova, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., și tovarășului Aleksandr Filipovici Diordița, vice președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești.

Coloana de mașini s-a îndreptat apoi spre universitatea „A. I. Cuza". Oaspeții sînt întîmpinați cu căldură de profesori și studenți. Solii poporului sovietic au aflat că această Universitate a fost creeată în anul 1860 și că funcționează cu 6 facultăți, înzestrate cu tot ceea ce le este necesar studenților pentru însușirea unor bogate cunoștințe.

După vizitarea unor monumente istorice și de artă din orașul Iași printre care Biserica „Trei Ierarhi", Palatul Culturii și altele, delegația parlamentară sovietică a vizitat fabrica de antibiotice. Primirea entuziastă, atenția cu care fiecare muncitor, tehnician și inginer au dat lămuririle necesare, ordinea și disciplina ce domnește aici, au produs o deosebită impresie oaspeților. Oaspeții au aflat cu bucurie că în noaptea de 31 mai, fabrica a reușit să elaboreze cea de a 111-a șarjă de penicilină din care vor fi fabricate atît flacoane de penicilină cristalizată, cît și derivatele ei.

Prin cuvîntul tovarășului Ion Rotaru, directorul fabricii, muncitorii fabricii au mulțumit oamenilor sovietici, pentru ajutorul multilateral acordat țării noastre. Printre altele s-a arătat că chiar acum cîteva zile s-a primit din Uniunea Sovietică documentația cu privire la creearea unei noi secții în care să fie fabricate streptomicina, auromicina și vitamina B. 12.

Vizitarea monumentelor eroilor romîni și sovietici căzuți în luptă comună pentru eliberarea Iașului de sub fascism — unde au fost depuse coroane de flori — precum și a altor locuri din oraș a durat pînă către seară, cînd Filarmonica de Stat „Moldova", a prezentat în cinstea delegației sovietice un concert dirijat de Achim Stoia, laureat al Premiului de Stat și George Pascu.

Vizita delegației sovietice la fabrica de mobilă „Simo Gheza" din Tîrgul Mureș.

Un roman al generației învingătorilor*)

De anii copilăriei îți amintești întotdeauna cu drag, te emoționezi de fiecare dată cînd îți revin în memorie prietenii și jocurile copilăriei și adolescenței. Sînt însă oameni pentru care amintirea copilăriei și a tinereții aduce și alte bucurii: bucuria devotamentului pentru lupta în slujba poporului, a tovarășilor de nădejde întemeiate în anii furtunoși ai adolescenței. Reîntîlnind unul din prietenii acesteia, îl regăsești în trăsăturile mari, așa cum era în copilărie, te regăsești parcă și pe tine însuți.

Amintirea unei copilării și tinereți zbuciumate, plină de lipsuri și greutăți, dar bogată în fapte mari, și prin aceasta, deosebit de frumoasă, ne-o evocă scriitorul sovietic Vladimir Beleaev în trilogia sa „Cetate veche" (Cetate veche, Casa cu fantome și Oraș la mare).

Autorul își începe povestirea în lumea frămîntată a unui mic orășel de graniță din Ucraina, cu ulicioarele strimte și strîmbe, unde, nu departe de casele luxoase ale bogătașilor, se înecau în noroi cocioabele sărăcimii. Sîntem în primii ani de după Revoluția din Octombrie, în anii grei ai războiului civil, cînd armatele roșii erau nevoite să părăsească vremelnic unele teritorii. În oraș își făceau de cap bandele lui Petliura, poporul era jefuit, burghezii și moșierii semănau cu îndîrjire otrava șovinismului, iar cei bănuiți a fi simpatizanți ai bolșevicilor erau împușcați. În ciuda terorii, oamenii simpli, ucraineni, ruși sau polonezi așteptau însă cu nerăbdare întoarcerea Puterii Sovietice.

În această atmosferă încordată, neliniștită, în toiul luptei pe viață și pe moarte între lumea veche și cea nouă, și-au trăit copilăria Vasili Manjura, Iuzik Starodomski, Petea [illegible], Sașa și Galea — eroii principali ai cărții. Asupra dezvoltării caracterului și concepțiilor lor, evenimentele epocii respective își pun amprenta cu tărie. Pentru Vasili, Iuzik, Petea, naivitățile copilăriei dispar mai repede decît la alții — ei sînt martori la lupta împotriva gardiștilor albi, învățînd să urască pe aceștia și să-i iubească pe bolșevici — apărătorii poporului. La o vîrstă fragedă, cînd alți băieți mai bat mingea pe maidan, ei se întrebau ce înseamnă a fi de partea bolșevicilor și socoteau că aceasta înseamnă [illegible] să lovești în petliuriști, să sabotezi organizația cercetașilor petliuriști și chiar să dai foc caselor bogătașilor sau să tragi o sfîntă de bătaie odraslelor acestora. Vasili, Iuzik, Sura și toți prietenii lor — copii crescuți în cartierul Zarecie, cartierul mizeriei și sărăciei — cunoscuseră nedreptatea, inegalitatea socială chiar de la primii lor pași în viață. Prigonirile [illegible] „cei din Zarecie" — „mămăligarii", cum erau porecliți — o ură instinctivă față de bogătași, față de petliuriști. Copiii au o foarte bună ținere de minte; ei nu-i vor uita niciodată pe cei care l-au ucis pe bolșevicul Sergușin, pe cei care l-au prigonit pe [illegible] lor, Valerian Dimitrievici Lazarev.

★

Anii cei grei ai războiului civil au trecut și odată cu ei au trecut și anii copilăriei. Copiii de ieri au devenit adolescenți entuziaști, plini de dragoste pentru viața cea nouă, însetați de fapte mari. Tînăra putere sovietică trecea atunci prin greutățile perioadei de refacere și de trecere la construcția socialismului. Țara avea nevoie de tot mai mulți muncitori calificați pentru a-și făuri o puternică industrie socialistă. În noua orînduire munca devenise o chestiune de onoare, de cinste; a fi muncitor însemna a face parte din clasa cea mai înaintată, cea mai revoluționară. Sfătuiți de comunistul Polevoi — una din figurile importante ale cărții care schimbase și el mantaua militară cu salopeta, Vasili, Sașa, Petrusi, Galea și încă mulți alți tineri prieteni de-ai lor se înscriu la o școală de meserii.

Urmărind în carte drumul vieții acestor tineri, te emoționează profund sinceritatea și curățenia lor morală, încrederea lor în cauza căreia s-au dedicat. Pentru această cauză nici un sacrificiu nu li se părea prea mare. Ei nu numai că munceau bine, dar depuneau tot sufletul în producție ca și în activitatea comsomolistă, dînd dovadă de inițiativă și spirit de răspundere, care pot izvorî numai din deplina identificare cu lupta comună pentru socialism.

Aceasta a chezășuit succesul luptei lor nu numai pentru dezvoltarea industriei, nu numai împotriva dușmanului de clasă, dar — ceea ce era deosebit de greu — al luptei împotriva ideologiei burgheze, pentru smulgerea tineretului de sub influența concepțiilor și moravurilor înapoiate. Impresionează, de pildă, felul cum au atacat și au biruit ei neajunsurile și manifestările dăunătoare într-un domeniu care ar părea pentru unii minor; petrecerea de către tineret a timpului liber, distracția tinerilor. Tocmai în acest domeniu ideologia burgheză — sub diferitele forme pe care le lua — exercita o presiune puternică, scontînd tocmai pe prejudiciile pe care le putea aduce luptei pentru formarea omului nou, luptei pentru culturalizarea lui.

Intuind importanța pe care o are această problemă pentru tînăra generație, Vladimir Beleaev a insistat în mod special asupra episodului în care, evocînd amintiri din viața comsomoliștilor din cel de al treilea deceniu al secolului nostru, arată cum erau combătute maimuțăreala după moda decadentă și apucăturile moralei burgheze, cu arma atît de eficace a satirei ascuțite.

În dorința de a pune bețe în roate construcției socialismului, elementele în descompunere, vîndute burgheziei, se agățau de cele mai perfide mijloace. Și forma cea mai „nevinovată" cu „acte în regulă", o folosea, de pildă, fosta contesă Rogal-Piontkovskaia prin școala de dans pe care o înființase. Această „înaltă clasă" de răspîndire în „mase" a „manierelor elegante", a ultimelor „noutăți" în materie de modă și dans din Apus, era folosită de dușmanii Puterii Sovietice cu un scop precis. Schimonoselile decadente nu făceau decît să mutileze curățenia sufletească a tinerilor, rupîndu-i de preocupările pentru cele frumoase, pentru însușirea unei culturi bogate.

Vasili, Petea, Sașa, Golovațki, își dau seama că sub firma inofensivă a școlii de dans se întinde o cursă tinerilor cinstiți. Și comsomoliștii încep lupta împotriva „școlii". Cu pricepere, cu înțelegerea specifică celui ce cunoaște bine și îndeaproape viața, autorul descrie mijloacele pe care le foloseau comsomoliștii, atacînd cu fierul roșu al satirei maimuțărelile și destrăbălarea. Paginile închinate acestei acțiuni constituie o adevărată călăuză vie pentru fiecare activist utemist în țesătura complicată a muncii de educare comunistă a tinerilor, de smulgere a lor de sub influența moralei burgheze.

Dar din galeria de eroi pe care ne-o prezintă Beleaev în cartea sa fac parte și Kotka Grigorenko și Angelica Adrihevici. Amîndoi au crescut în familii bogate, au cunoscut de mici luxul, huzurul, satisfacerea oricăror capricii. Ei au fost educați în spiritul unei dușmănii profunde împotriva clasei muncitoare. Kotka este laș, meschin, șiret. Și aceasta va face ca el să devină un dușman înrăit al Puterii Sovietice. Deși crescută într-un mediu familiar nesănătos, Angelica are o mare puritate sufletească; ea se străduiește sincer să nțeleagă ce se petrece în jurul ei. Școala, unii prieteni, o ajută să înțeleagă lucrurile în adevărata lor lumină. Ea face eforturi vădite să-l înțeleagă pe Vasili și pe ceilalți comsomoliști și să le pătrundă concepțiile despre viață. În Angelica există resurse sufletești care-i dau posibilitatea să vadă lucrurile într-un chip nou, îi dau tăria să se despartă de familie și să caute, muncind prin forțele proprii, să devină un om întreg. Pentru tăria ei de caracter, pentru frumusețea chipului moral al acestei talentate fete (ea devine mai tîrziu o cunoscută și apreciată pianistă) cititorul o îndrăgește pe bună dreptate, în timp ce Kotka, devenit un spion și un sabotor ticălos, te face să-l urăști din toate puterile.

★

Revenind după mulți ani în vechiul orășel din Ucraina, Vasili își amintește de anii copilăriei petrecuți în orașul natal. „De cîte ori după revărsarea apelor nu hoinăream noi pe malurile mîloase ale rîului, visînd să găsim, dacă nu chiar o comoară pierdută de cine știe ce vizir turc, cel puțin vreo doi bănuți de aur. N-am dat noi peste aur, dar în schimb am aflat marea fericire. Aveam o țară, o patrie, cum ar dori să aibă toți muncitorii cinstiți din lumea întreagă".

Iată marea fericire pe care această generație a început să și-o făurească încă din copilărie, încă din „Cetatea veche", care a devenit azi de nerecunoscut.

S. LUPU

*) Vladimir Beleaev: „Cetate veche" — trilogie — Editura Tineretului, 1955.

Ansamblul artistic studențesc

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Activitatea cultural-artistică ocupă un loc de seamă în viața studenților universității clujene „Victor Babeș". Se manifestă sub diverse forme, de la vizionări de filme, audiții muzicale, întîlniri cu artiști și scriitori și pînă la organizarea și pregătirea unor spectacole cuprinzînd cîntece și dansuri în cadrul ansamblului artistic.

Corul de pildă precum și echipele de dansuri, datorită bogăției repertoriilor și măiestriei artistice cu care le execută se bucură de o largă popularitate atît în Cluj cît și în împrejurimi. Recent, membrii ansamblului au cules aplauzele spectatorilor din Sibiu și Orașul Stalin unde au făcut un turneu de cîteva zile.

Acest ansamblu participă și la concursul echipelor sindicale de amatori, calificîndu-se pentru faza regională.

În fotografie vedem corul Universității, dirijat de Traian Felea și o echipă de dansuri.

CORESPONDENȚII NE SCRIU

Drumul este iarăși bun

Sînt multe treburi care te îndeamnă să mergi din sat în centrul de comună. Totuși, țăranii muncitori din satul Orvișele (raionul Marghita) se încumetau cu greu să pornească spre Brusturi, centrul de comună. Chiar cînd treburi urgente îi îndemnau, ezitau să străbată acest drum. Era tot numai gropi, iar cînd ploua, era o adevărată nenorocire...

Cu situația aceasta tinerii din sat nu s-au mai putut împăca. Și, la îndemnul comuniștilor, utemiștii și tinerii țărani muncitori au pornit să repare drumul. Prin muncă voluntară ei au astupat gropile, au nivelat drumul. Iar pentru ca apa, provenită din ploi, să nu mai formeze bălți, au săpat și șanțuri pe marginile drumului, pe o distanță de 1.200 m.

La această acțiune de interes obștesc au participat mulți utemiști și tineri. Cei mai harnici însă s-au dovedit a fi Pavel Tîrpea, Florian Roman, Mina Platon, Florea Tăutu, Ioan Fonai, Teodor Rasu și alții.

Corespondent
ION HOVA

Se înfrumusețează satul

Locul acesta viran, năpădit de buruieni, strică tot aspectul. Închipuiți-vă numai: într-o parte, două clădiri înalte și frumoase — a căminului cultural și a școlii elementare de 7 ani — iar în fața lor un loc lăsat în paragină, în care buruienile cresc în voie. Terenul acesta încurca toate socotelile țăranilor muncitori din comuna Gepiu (raionul Salonta) și, mai cu seamă, a învățătorilor, care treceau zilnic pe acolo ca să ajungă la școală. „Ce bine ar fi — gîndeau ei — dacă în locul ăsta ar fi un parc..." Și ideea aceasta, încolțită în mintea cîtorva doar, a început să fie îmbrățișată de tot mai mulți oameni. Iar într-o zi, sub imboldul comuniștilor, învățătorii de la școala elementară împreună cu utemiștii și pionierii au pornit la lucru. Buruienile au fost smulse, terenul — săpat și nivelat. S-au făcut apoi ronduri de flori și s-au plantat chiar 76 pomi. De asemenea parcul a fost împrejmuit, pe o distanță de 180 metri, cu gard viu.

În fruntea acestei acțiuni de înfrumusețare a comunei au fost comuniști și utemiști ca, de pildă, Aurelia Costa, Nicolae Vilușniac, Traian Boloș, Ana Corîzdan și alții.

Corespondent
AUREL ANASTASIU

În secție sînt trei drapele

Muncitorii fabricii de bunuri de larg consum din Tg. Jiu au sărbătorit, de curînd, pe tinerii din secția acordeoane — secția tineretului — pentru succesele însemnate obținute în întrecerea socialistă.

Cu acest prilej secția tineretului a primit două drapele: unul de secție fruntașă pe raion, iar celălalt — de fruntașă pe regiune.

Drapelul regiunii era cunoscut de tineri, pentru că îl mai avuseseră odată în cursul anului. Acum revenise din nou la ei. Acesta era acum al treilea drapel primit — deoarece dețin, de trei luni, pe cel de secție fruntașă pe fabrică.

După decernarea drapelelor, directorul fabricii a citit scrisoarea de mulțumire adresată tinerilor din secție de către minister, înmînîndu-le, totodată și suma de 2000 lei, oferiți ca premiu pentru buna realizare a noului acordeon „Pionier". Printre cei premiați au fost tovarășii Martin Hay, Eugen Sișmăneanu, Mișu Răducanu, Dumitru Ostașu și alții. De asemenea, din fondul directorial, au mai fost premiați peste 200 de muncitori fruntași în producție.

Mulți dintre ei și-au luat angajamentul și sînt hotărîți ca, pe viitor să obțină în muncă rezultate și mai frumoase.

Corespondent
SAVA BARAN

Cantitate... dar și calitate

La Industria Bumbacului B din Capitală, vrednicele țesătoare înscriu pe graficele de producție noi realizări în muncă.

Ca întotdeauna, tinerele se află și ele printre fruntașe în această luptă. A devenit bine cunoscută, în întreprindere, tînăra Sofica Păun. Ea lucrează în secția de tăiat pînzeturi. Angajamentul său și-l depășește zilnic cu cîte 12.000 m. pînzeturi și totodată obține o calitate ridicată a produselor.

Succese de seamă obține în muncă și țesătoarea Maria Stanca. Ea lucrează la 4 războaie și-și depășește regulat sarcinile de plan cu 15 la sută asigurînd, de asemenea, o bună calitate a produselor. În secția preparație, comunista Irina Domnaru, bobinatoare, întrece zilnic norma cu 3 kg. și dă canete de calitate superioară. Paralel cu aceasta, aplicînd metoda sovietică Bașchirov ea ajută lucrătoarele mai slabe să-și ridice calificarea profesională.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Hărnicia elevilor

Nimic nu este mai plăcut decît să-ți petreci timpul liber într-o grădiniță, cu multă verdeață, cu umbră... Dorința aceasta o aveau și cetățenii orașului Hîrșova (raionul Hîrșova). Grădinița din mijlocul orașului nu-i atrăgea însă. Nu era de loc îngrijită.

Nu peste mult timp, lucrurile s-au schimbat. Grădinița căpătase un aspect frumos, atrăgător și începuse să primească vizitatori. Ce se întîmplase? Nimic deosebit. Elevii de la Școala medie mixtă din Hîrșova, care doreau ca și orașul lor să aibă un aspect cît mai frumos, au luat sub patronaj această grădiniță și, prin muncă voluntară, au amenajat-o. Mai întîi au plivit-o de buruieni, au semănat apoi gazon pe marginea rondurilor de flori, au sădit tufe noi de trandafiri și alte flori — acolo unde lipseau. Totodată ei au reparat băncile existente cît și gărduleţul ce înconjoară grădinița.

Acum numeroși oameni ai muncii din oraș își petrec timpul liber în frumoasa grădiniță. Ei sînt recunoscători celor peste 100 elevi, școlari și pionieri de la școala medie mixtă care, prin munca lor, le-au asigurat acest loc atrăgător și plăcut.

Corespondent
CORNEL STAVRU

Dalta și ciocanul

Milimetrul buclucaș

Ce-i un milimetru? A mia parte dintr-un metru, vei zice. Dă-l încolo de milimetru. Nu merită nici o atenție. Hm! Un milimetru! — ar zice profanii.

Dar de la un milimetru, de la afurisita asta de mlime, pleacă povestea noastră. Adică nu a noastră, de fapt, ci a unui compresor de aer comprimat de 45 m.c./minut. Compresorul acesta a sosit la Petrila țanțoș și mult așteptat. Metalurgiștii din Reșița îi dăduseră formă și viață. Dar nu o viață de compresor sau de om. Îi dăduseră o viață de gîză, de omidă care se întinde primăvara pe pomi și moare odată cu ploile tomnatice.

Compresorul acesta are 3 cilindri. Adică atîția trebuia să aibă, că în prezent are numai doi. Ghinionistă mina Petrila! Parcă ar juca la Pronosport! Unul din cilindri s-a spart. Cauza? O veți vedea imediat. Grosimea cilindrului n-a fost uniformă pe întreaga cursă a pistonului. Într-un loc a fost mai subțire cu un milimetru doar, bată-l să-l bată de milimetru, că de la el se trage tot necazul. Și tocmai acolo unde n-a existat milimetrul ăsta în grosimea cilindrului, tocmai acolo s-a spart cilindrul. Și știți poate cum se procedează în asemenea cazuri: telegrame, adrese, unele după altele, ca muștele vara.

— Alo, Combinatul metalurgic? Spart cilindrul.

— Bravo!

— Ce bravo, că-i din cauza voastră!

. . . .

— Alo! Reșița? Trimiteți specialiști!

— De ce?

— Spart compresorul!

— Specialiștii să constate că-i spart?

— Nu, să-l repare, că avem nevoie urgentă de el!

...Cilindrul era montat de cîteva luni de zile — și se spărsese doar de-o lună. Cînd iată că în ziua de 12 septembrie 1955 veniră tovarășii de la Reșița: Otto Scher și Francisc Schreiber. Au constatat, au încheiat procese verbale și au plecat. N-au uitat să ia cilindrul cu ei.

— Vă salutăm, dragi mineri. Vi-l trimitem imediat. Luna aceasta.

— Putem spera? au întrebat petrilenii.

— Cum? Mai încape vorbă? Ce nu facem noi pentru mineri?!

Și pune-te pe așteptat. Compresorul trebuia să-și înceapă activitatea. Mina Petrila avea nevoie absolută de el.

— Ne plîngem — spuneau tovarășii de la Petrila, — ne plîngem pe bază de... plan. Nouă ni se cere cărbune și printre solicitanți sînt și reșițenii, Combinatul... Noi le dăm cărbune. Noi le cerem de astă dată cilindrul. De ce nu ni-l trimit?

...Și dacă au văzut minerii petrileni că vorbele lui Otto Scher și Francisc Schreiber nu se mai adeveresc, au demontat de la compresorul 25 de același calibru cilindrul necesar și l-au pus la compresorul 21. A mers ce-a mers, dar pe la 13 noiembrie „s-a întîmplat altă dandana". Axul de torsiune era defect. Cele trei părți ale axului în loc să fie torsionate la 120 grade, erau torsionate doar la 90 grade. Avaria era o consecință a livrării mașinii fără ca manivelele axului să fi fost împănate. Și axul „s-a cotit" pînă s-a defectat. Repede a fost demontat axul și tot repede, pe baza unor rapide schimburi de telegrame, s-a convenit a-l trimite urgent la Reșița. Era prin noiembrie anul trecut. Uzina furnizoare a primit axul cu specificația: „Rugăm, reparați-l urgent, Ne trebuie ultra urgent."

★

...Și iarăși timpul a trecut. Urgentări, adrese, rugăminți, apeluri la conștiință, la adresa directorului general al Combinatului, dar toate acestea au fost zadarnice.

Iată, a trecut de atunci multă vreme și nici axul, nici cilindrul n-au mai venit reparate. Și mai au compresoarele astea o boală: au un consum exagerat de ulei. Mecanicii de la mina Petrila, înciudați de namila asta de oțel și fier, care „papă" atîta ulei, s-au hotărît să-i vie de hac. Un grup de tehnicieni, printre care și Carol Kraghel, Victor Borody și Iosif Piro, au făcut un dispozitiv pentru reducerea consumului de ulei. Se așteaptă însă piesele reparate de la Reșița. Întrebarea este: pînă cînd durează aceste „reparații"? Dar ele sînt mai lungi în durată decît fabricația a zeci de compresoare? Nu de alta, dar compresorul V3-de 45 m.c. în momentul de față e extraordinar de cerut pentru procesul muncii în mină. Cu ajutorul lui se va face rambleul pneumatic al abatajelor.

Problema a devenit publică. Dacă conducerea Combinatului reșițean nu ține seama nici de acest lucru, sperăm că metalurgiștii reșițeni nu vor suferi ca din cauza birocrației conducerii această vină să apese continuu asupra lor.

Corespondent
A. PANIȘ

Nu de mult la oficiul de valorificare a peștelui din orașul Galați a luat ființă o secție de conservare și preparare a peștelui. Chiar din prima lună de la înființare, colectivul de muncă al acestei secții și-a realizat planul de producție în proporție de 112%. Utilizarea în mod rațional a utilajului și calificarea muncitorilor ce deservesc mașina de închis automat cutiile, au dus la folosirea întregii capacități de lucru a utilajului și la reducerea rebuturilor din cauza bombajelor cu 0,63 față de planificarea făcută. Toate acestea au contribuit la scăderea prețului de cost a produsului finit cu 0,63 lei pe unitate de produs. În foto: împachetatul peștelui în cutii este una din operațiile care cere multă îndemînare. În fața cîntarului muncitoarele Elena Bujoreanu și Dumitra Iacomkiu.

Readucerea la viață

Soldatul Vasilii Cerepanov, mort la 3 iulie 1943 din cauza unei răniri la gleznă în urma unei explozii, trăiește și astăzi. Vi se pare straniu. Nu-i așa?

Aici însă nu este vorba de vreo eroare în registrele de evidență ale unității sale, după cum ar fi îndemnați unii cititori să creadă. Soldatul Cerepanov „a murit" într-adevăr din cauza puternicei hemoragii produsă de explozie. Dar el trăiește și astăzi. Și ceea ce este mai interesant, e faptul că el nu este singurul ostaș „înviat". Asemenea lui se mai găsesc și alți numeroși tovarăși de arme, pe care medicina modernă i-a readus la viață.

Readucerea la viață sau „reanimarea", cum i se spune în limbaj științific, a devenit o metodă obișnuită care, aplicată la timp și în condițiile cerute, poate salva viața unui om.

În ce constă această metodă?

În primul rînd trebuie să cunoaștem care moarte poate fi învinsă. Știința medicală deosebește două feluri de „morți". Una, este „moartea clinică". Ea începe din clipa în care inima „nu mai bate". Această moarte durează 5—10 minute. După acest scurt timp, urmează adevărata moarte — „moartea fiziologică". Atunci începe alterarea compușilor chimici care alcătuiesc celulele și deci țesuturile și organele corpului. Numai din prima moarte, din cea clinică, dacă nu trec mai mult de 6—7 minute, omul poate fi readus la viață.

COLȚUL ȘTIINȚEI și TEHNICII

Cu ajutorul unui aparat special de transfuzie și al unui sistem de pompă pentru respirație artificială, viața accidentatului poate fi salvată. Bineînțeles, organismele tinere au mai multe șanse de supraviețuire decît organismele îmbătrînite.

Sîngele transfuzat trebuie să fie încălzit la temperatura corpului, să conțină adrenalină pentru stimulat activitatea inimii și să fie oxigenat pentru a favoriza respirația la nivelul țesuturilor irigate.

Ca urmare a experienței medicilor sovietici, astăzi metoda readucerii la viață este larg răspîndită și în spitalele din țara noastră, mai ales în cadrul serviciilor chirurgicale.

În felul acesta, cu ajutorul științei, viața a făcut încă un pas asupra morții, împingîndu-i hotarul mai departe.

Dr. M. ȘERBAN

Cariera de marmoră de la Ruschița

V-ați gîndit vreodată ce reprezintă marmora, cum s-a format și ce calități are?

Calcarele, roci comune, foarte răspîndite în natură, în anumite condiții de temperatură și presiune se modifică, se transformă în roci de calitate superioară care sînt folosite de noi pentru construcții, ornamente arhitectonice, sculpturi etc.

Dintre marmorele cele mai apreciate în țara noastră este și aceea care se exploatează la Ruschița încă din 1883, căpătînd denumirea de „marmoră de Ruschița".

Cariera este situată într-o regiune foarte accidentată, acoperită de păduri seculare. Ea ocupă o suprafață de circa 16 ha. și prezintă o adîncime de peste 100 m.

Pereții netezi, înalți ai excavației par lustruiți de o armată de uriași.

Instalațiile moderne de exploatare, cele 2 macarale de 15 și 12 tone, scripeți, instalațiile de abataj și de modulare sînt mecanizate. Datorită lor se extrag blocuri mari care ajung pînă la 25 tone.

Marmora de la Ruschița, albă și roză, cu o mare rezistență la intemperii, îndeplinește condițiile necesare pentru a fi folosită la construcțiile de suprafață, edificii și monumente arhitectonice, mozaicuri pentru șosele moderne etc. Ea reprezintă proprietăți tehnice asemănătoare marmorelor grecești și italiene de la Paros, Carrara și Pantelikon, care au servit încă din antichitate la crearea unor opere arhitectonice ce-au rămas pînă-n zilele noastre.

Puritatea marmorei de Ruschița permite utilizarea ei la fabricarea varului, sticlei, ceramicei superioare etc.

Ing. G. DOFESCU

De la O.N.T. Carpați

Joi au început la agențiile O.N.T. Carpați din București, Arad, Iași, Timișoara, Oradea, Orașul Stalin și Constanța înscrierile pentru călătoriile turistice ce vor avea loc în lunile iulie, august și septembrie în U.R.S.S., R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria și R. D. Germană.

Pentru București înscrierile se fac la agenția O.N.T. Carpați din str. Aristide Briand nr. 1 între orele 10-18. La înscriere se vor complecta două formulare tip și se vor depune patru fotografii $3-4^{1}/_{2}$ precum și o sumă de bani echivalentă cu 50 la sută din costul călătoriei.

Cunoștințe necesare unui om cult

Ecoul pe care l-au stîrnit discuțiile purtate în jurul propunerilor Ministerului Învățămîntului cu privire la dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, este încă viu, puternic. El este întreținut de dezbaterile care încă mai au loc între profesori, între părinți, între elevi. Faptul că schimburile de păreri la care asistăm acum nu au un caracter oficial și organizat nu trebuie să ne împiedice să desprindem cîteva lucruri de o deosebită semnificație.

Este de remarcat, în primul rînd, faptul că natura propunerilor, importanța viitoarelor măsuri cuprinse în ele te obligă să-ți exteriorizezi mulțumirea, aș spune chiar entuziasmul. Nu poți închide în tine bucuria pe care ți-o produce ivirea unui lucru bun, deosebit de necesar, așteptat.

La aceasta se adaugă încă un fapt a cărei subliniere încă continuă. Este pentru prima dată în istoria învățămîntului nostru cînd Ministerul Învățămîntului publică „propuneri" și nu dintr-o dată „măsuri". Nu se poate să nu vezi în această inițiativă, care, desigur este piatra fundamentală a unei tradiții, o manifestare a încrederii pe care Ministerul Învățămîntului o arată maselor largi ale cadrelor didactice din țara noastră.

Este, fără îndoială, o expresie a convingerii Ministerului nostru că rolul cadrelor didactice, al acelora care lucrează nemijlocit pe șantierul în care se pun bazele omului de tip nou, nu se reduce la aceea de a aplica măsuri, ci constă și în obligația de a contribui la elaborarea lor. Sigur că măsuri concepute în acest fel cuprind în ele o forță mobilizatoare deosebit de valoroasă.

Fiecare din propunerile Ministerului ar merita un comentariu amplu, pentru a pune în evidență valoarea lor. Într-adevăr absolvenții școlii noastre de 10 ani nu au un orizont suficient de larg de cunoștințe caracteristice omului cult.

Nu voi exemplifica această afirmație prin indicarea unor variate domenii din cultura universală, care, fiindcă nu-și găseau loc în planul de învățămînt al celor zece ani de studii din școala noastră, constituie tot atîtea lipsuri în cultura generală a acestor absolvenți. Este suficient să nu uităm că un număr de absolvenți nu folosesc o limbă aleasă pentru comunicarea ideilor lor, că nu folosesc totdeauna termenii cei mai proprii, că nu dispun totdeauna de o bogată asociație de idei, că argumentarea unor poziții în probleme ale culturii e unilaterală și cîteodată șubredă. Iată numai cîteva indicii care vorbesc de certa inexistență a unei informații bogate și sistematizate, cum este cea pe care trebuie să o dea școala de cultură generală.

Este neîndoielnic că prin aplicarea măsurilor preconizate, pregătirea elevilor noștri va căpăta o cu totul altă înfățișare. Iată numai cîteva premize: mărirea duratei școlarizării de la 10 ani la 11, introducerea limbii latine a celei de a doua limbi moderne din clasa a V-a, a muzicii în învățămîntul mediu, a bazelor învățămîntului politehnic. Creșterea calitativă a rezultatelor muncii instructiv-educative este substanțial asigurată prin predarea concentrică a unui număr de obiecte și prin organizarea cursului mediu pe secții.

Este de remarcat în mod deosebit ideea fericită de a da un fundament solid pregătirii elevilor încă din primele clase, prin asigurarea unei temeinice calificări a viitorilor învățători în cadrul Institutelor pedagogice de doi ani.

Fără a mai aminti încă alte foarte multe lucruri valoroase din sistemul de măsuri preconizate de minister, vreau să mă opresc numai la contribuția pe care predarea disciplinelor filozofice o va aduce la pregătirea multilaterală a elevilor noștri.

Însuși faptul că filozofia este unul din obiectele a cărui situație în noul plan de învățămînt este izbitor alta decît în cel actual, faptul că unul din elementele care subliniază transformările pe care le aduce noul plan de învățămînt, îl constituie introducerea unor noi ramuri ale acestui obiect, dovedesc în același timp două lucruri: inconsistența vechiului plan de învățămînt în ce privește locul acordat filozofiei și importanța ce i se recunoaște filozofiei în noul plan de pregătire a unui om cult.

Această măsură, care consta în principal, în introducerea logicii și a bazelor marxism leninismului era de mult necesară.

Studiind aceste obiecte elevii noștri vor avea posibilitatea să-și însușească cunoștințe prețioase în domeniul legilor gîndirii și al dezvoltării societății. Dacă la aceasta se adaugă cunoștințele privitoare la bogata și nuanțata viață psihică a omului pe care le dă psihologia (obiect care există și în actualul plan de învățămînt), ne putem lesne da seama că pentru elevii noștri se deschid minunate porți spre cunoașterea științifică a complexității pe care o prezintă omul — parte componentă a maselor care făuresc istoria — spre cunoașterea legilor obiective existente în dezvoltarea societății, cunoaștere care condiționează succesul în opera de construire a societății noi.

Studierea acestor obiecte nu este deci deosebit de importantă numai pentru plusul de cunoștințe pe care ele le aduc dar și pentru consecințele de ordin educativ pe care acest plus le implică pentru dezvoltarea elevilor noștri.

Dobroliubov spunea că instrucția adevărată este aceea care te obligă să iei atitudine față de realitatea înconjurătoare. Este evident că pentru fiecare dintre noi și deci și pentru elevii noștri nu e lipsit de importanță faptul că raportul între noi și societate poate fi realizat în mod just și aceasta pe o bază conștientă.

Aș mai adăuga un lucru menit să arate de ce trebuie să fie mulțumiți elevii noștri pentru grija care li se arată prin acordarea unei atenții mai mari studiului filozofiei.

Toate disciplinele filozofice prevăzute în noul plan de învățămînt implică, în cadrul studierii lor, incursiuni în domenii variate de cultură generală. Cursul de psihologie în afară de faptul că face apel continuu la cunoștințe de biologie, este mereu exemplificat cu felul în care sînt rezolvate problemele în opere literare, muzicale și în general artistice. Aspecte din viața de fiecare zi sînt discutate și analizate cu prilejul caracterului social al diferitelor procese psihice.

Studiul logicii este strîns îmbinat cu punerea în evidență a generalizării tuturor științelor, cu prilejul exemplificărilor care trebuie să întărească la elevi convingerea că gîndirea e un instrument care contribuie într-o deosebită măsură la cunoașterea realității obiective.

Cîte din aspectele luptei revoluționare a oamenilor muncii, peste care trecem fără să le vedem în toată semnificația lor, nu capătă înțelesul adevărat cu prilejul studierii bazelor marxism-leninismului? Iată de ce afirmam că valoarea educativă a studierii acestor obiecte e deosebit de mare.

Nu pot încheia aceste rînduri fără să subliniez încă o dată că elevii trebuie să vadă în toată frămîntarea creată de transformarea școlii noastre o expresie a grijii, a dragostei care li se poartă.

Lor le stă la dispoziție un singur mijloc de a-și arăta recunoștința: acela, ca învățînd temeinic să devină acei oameni culți, necesari construirii societății noastre noi.

O. ȘAFRAN
directorul Școlii medii de băieți nr. 11 București

1 Iunie — Ziua internaţională a copilului

1 Iunie. Pretutindeni, în lume, se sărbătoreşte Ziua internaţională a copilului. Nu este vorba de o simplă tradiţie, ci de ceva mai mult ce aparţine domeniului sentimentelor omeneşti, visurilor şi dorinţelor. Totdeauna cînd se vorbeşte despre copii se face asemuirea cu florile. Florile ca să crească au nevoie de timp frumos. Copilăria, pentru ca să fie fericită are nevoie de seninul zilelor de pace, de liniştea anilor de muncă creatoare.

Desigur, viaţa copiilor nu e la fel peste tot. Sînt ţări în care copilăria este lipsită de bucuriile ei fireşti. Se ştie care sînt aceste ţări şi se cunosc cauzele ce întunecă copilăria. Dar sînt şi alte ţări în care copilăria este luminată de bucurii, ce fac primii ani din viaţă de neuitat.

Ţara noastră este dintr-acelea în care copiii simt din plin grija ce li se arată. Grija aceasta se manifestă puternic şi multilateral. Nu este necesar să facem o înşiruire a tuturor realizărilor partidului şi guvernului în acest domeniu. Le cunosc şi părinţii şi copiii, le cunoaştem cu toţii. Au apus pentru totdeauna anii cînd copilăria era un cortegiu nesfîrşit de amărăciuni. Vizitezi creşele sau căminele, petreci cîteva ore într-o sală de şcoală, te plimbi printr-un parc — pe scurt încerci să fii alături de copii şi imediat constaţi vioiciunea lor, bucuria vieţii. Străinii care ne vizitează ţara remarcă aceasta imediat. Condiţiile de viaţă create copiilor sînt o adevărată carte de vizită — spun ei. Iar tot ei adaugă: o carte de vizită minunată.

Pagina aceasta înfăţişează frînturi din viaţa copiilor patriei noastre. Este vorba de o zi oarecare în care la ore diferite copiii simt din plin fericirea de a trăi.

Un spectacol... Fără cortină şi fără scenă şi totuşi un spectacol. Soliştii nu par emoţionaţi. Ţinînd seama de vîrsta lor s-ar zice că-s la prima ieşire în public. Pare-se că chiar aşa şi este.

Dar cine-s copiii de pe scăunele? Şi ei sînt artişti. Dar orchestranţi...

Desigur, toate-s bune, dar cititorii se vor întreba: unde se petrece repetiţia? Acest amănunt l-am omis: la căminul de copii al Combinatului poligrafic „Casa Scînteii".

Parada modei

Veniseră la o paradă a modei pentru copii. Dar cum va fi? Surpriză! Spectatorii, mai ales cei mici sînt nerăbdători. Cînd a apărut orchestra, zumzetul din sală s-a potolit puţin cîte puţin.

Pe scenă au urcat doi băieţi, care cîntau un cîntec: „Ce să iau". Din cîntecul lor se înţelegea că mergînd cu părinţii la magazinul „Cei trei ursuleţi", din mulţimea de haine atît de frumoase, nu ştiau ce să-şi aleagă. Pînă la urmă nu ştim ce şi-or fi ales, căci atenţia ne-a fost răpită de primele modele. Parada modei începuse. Rochiţe, costumaşe, şorţuleţe de tot felul. Cei mici le-au primit cu exclamaţii:

— Mie-mi place rochiţa cea roşie!

— Vreau şi eu mămico un şorţuleţ cum are băieţelul ăla!

Manechinele, care erau nişte copii de toată frumuseţea, s-au plimbat de cîteva ori prin faţa spectatorilor şi au dispărut după aceea în dosul cortinei.

Parada modelelor a prezentat numeroase rochiţe şi costumaşe dintre cele mai atrăgătoare pentru vacanţă. Costume marinar albe şi bleumarin pentru fetiţe şi băieţi, costumaşe de plajă, rochiţe tiroleze, pantaloni pentru munte, costumaşe şi rochiţe de catifea pentru plimbare — care de care mai cochete. Acum vor şti cum să se îmbrace şi în excursie şi pe plajă. Nu ca Marinică... Pentru o excursie de două ore în... Cişmigiu, îşi luase două plăpumi, cinci perechi de bocanci, un reşou de aragaz cu butelie cu tot şi alte asemenea lucruri. Nu credeţi? Atunci întrebaţi pe micuţii care au făcut mult haz de nepriceperea lui Marinică.

Copiii îşi petrec o mare parte din timpul lor acasă. Ori, acasă nu poţi umbla nici în pantaloni de munte, nici în costum de baie. Îţi trebuie o îmbrăcăminte corespunzătoare, în primul rînd comodă. Modelele de rochiţe şi pantalonaşi, bluziţe şi şorţuleţe confecţionate din materiale frumos imprimate, în culori atrăgătoare, lucrate cu gust, au fost urmărite cu atenţie.

Parada modei pentru copii a luat sfîrşit. Spectatorii au fost incunoştinţaţi că modelele acelea minunate pot fi cumpărate în orice zi la magazinul pentru copii „Cei trei ursuleţi", şi că ele sînt confecţionate la fabrica „Gh. Gheorghiu-Dej". (Asta-i bine! Dar tare bine ar fi ca ele să poată fi totdeauna găsite în comerţ şi nu numai la ocazii festive!).

Copiii au plecat după două ore plăcute de rîs şi voie bună cu multe dorinţi. O rochiţă de catifea, o salopetă, un şorţuleţ vaporos — fiecăruia dintre ei i-a rămas ceva la inimă.

Pseudo-cronică sportivă

Duminică dimineaţa a avut loc pe trotuarul din jurul parcului din centrul oraşului Brăila un „mare concurs de trotinete" — după cum au anunţat organizatorii pe afişe şi pe cale particulară.

Spectatori: *cam vreo 4-500 printre care: taţi, mame, fraţi, surori, educatoare, copii şi cîţiva miliţieni însărcinaţi cu menţinerea ordinei.*

Timpul: *excepţional de frumos.*

Concurenţi: *30-40 copii cu vîrsta între 3 şi 6 ani.*

În prima probă s-au întrecut în mai multe serii concurenţii avînd vîrsta de 3 ani. Iată cîteva aspecte din timpul desfăşurării acestei probe:

La start se află 4 concurenţi gata de pornire în cursă. Printre ei distingem pe cei doi favoriţi ai cursei: Nelu Fleişer şi Radu Neguţ. Aceştia îşi verifică încăodată cu atenţie „maşinile" şi primesc ultimele sfaturi de la suporteri şi antrenori.

— Nelule, vezi să nu cazi, mamă, să-ţi rupi cumva vreun picior...

— Lasă că nu cad...

— Răduţ, mai vrei o bomboană? Stai să-ţi şterg nasul. Unde-i batista ta?

Răduţ îşi întinde nasul spre maică-sa şi — ghinion! — tocmai atunci starterul a lăsat steagul în jos.

— Lasă-mă! strigă Răduţ disperat, văzînd că ceilalţi concurenţi au plecaţ şi au deja cîţiva metri avans. Mama nu se lasă însă pînă nu curăţă aşa cum trebuie nasul rotund şi roşu de emoţie al sportivului, şi abia după aceia îi dă vînt de la spate uşor şi-i strigă:

— Fugi!

Răducu îşi face viteză şi împinge serios cu piciorul stîng trotineta care scîrţîie ca un car de ţară (ah, iar a uitat tata s-o ungă!)

Imediat îl ajunge însă pe Nelu Fleişer, conducătorul cursei. Răducu încearcă să-l depăşească, dar acesta, cu un ultim efort, trece linia de sosire cu un avans de o roată.

Toţi concurenţii — indiferent de locul pe care s-au clasat — au primiţ drept premiu din partea comisiei cîte o pungă cu bomboane. După ce a gustat puţin din premiu, Radu Neguţ a făcut următoarea declaraţie unui reprezentant al presei: „Dacă nu-mi ştergea mama nasul, îl luam pe Nelu".

La concurs au fost şi numeroase surprize. Astfel, Cornel Vintilă, un băiat dolofan şi solid, care în timpul cursei de trotinete (copii 3 ani) avea cele mai serioase şanse de cîştig, a fost împins de către unul din adversari pierzînd astfel primul loc. Necăjit, Cornel Vintilă a început să plîngă şi era gata-gata să aibă o atitudine nesportivă îndreptată împotriva răufăcătorului său, dacă n-ar fi intervenit energic educatoarea de la grădiniţă. De asemenea, o altă surpriză este descalificarea trotinetistului Nicu Ghenulescu, pe motiv că ar fi fost împins de la spate pe o distanţă de 10 m. de către fratele său mai mare. La intervenţia arbitrilor de traseu i-a fost retrasă diploma, rămînîndu-i doar punga cu bomboane pe care n-a mai putut s-o restituie întrucît fusese imediat consumată.

Un succes frumos şi salutar a obţinut şi Bindea Cornel care s-a prezentat singur la comisie cerînd să fie trecut în concurs. Comisia l-a întrebat:

— De la ce grădiniţă eşti?

— Eu nu sînt la grădiniţă. Stau cu bunica acasă.

— Aha, a zis un tovarăş cu ochelari din comisie. Atunci scriu aici la rubrică „particular".

Şi astfel „particularul" Bindea Cornel a obţinut locul întîi cu diplomă şi cu bomboane.

Concursul s-a încheiat în mod festiv: împărţire de diplome, felicitări şi defilare cu flori şi steguleţe pe trotinete şi triciclete.

Spectacolul a plăcut mult publicului care l-a aplaudat călduros pe micii trotinetişti.

Invitaţie

Cîte nu se întîmplă într-o zi în viaţa copiilor. Fiecare zi este plină cu evenimente mai mari sau mai mici care trezesc în sufletul lor un ecou puternic. Această bogăţie de evenimente înfrumuseţează viaţa copiilor, îi dăruieşte strălucirea de neuitat.

La ore diferite din zi — o zi oarecare — copiilor li se oferă prilejul de a petrece timpul util. Dacă la ora 8 pe mulţi maşinile îi duc la cămin, dimineaţa alţii se pregătesc pentru plecarea în colonie sau dau interviuri unor gazetari cicălitori. Ba, programul poate fi şi mai încărcat: o repetiţie în vederea unui festival artistic sau un concurs sportiv nu-s excluse. Prînzul îi găseşte pe toţi în jurul mesei, iar orele următoare sînt destinate somnului. După-amiază, programul poate fi de asemenea variat: o paradă a modei pentru copii, un film sau o plimbare în grădină... După gust!

Pînă una-alta, vă invităm să petreceţi o zi din viaţa copiilor patriei noastre prin intermediul celor relatate de reporterii noştri.

„Atenţiune copii!"

La poartă s-a oprit o „skodiţă" gri. Precis această maşină nu aşteaptă nici pe un director de întreprindere, nici pe un om de ştiinţă sau un funcţionar superior din vreun minister. Inscripţia simpatică: „Atenţiune copii", de pe capotă, dezvăluie apartenenţa maşinei.

Claxonul a răsunat de cîteva ori. Apoi uşa casei a zburat în lături.

Ca din praştie au ieşit doi băieţi şi o fetiţă. Cei trei Petrovici — juniori s-au repezit spre maşină. Mezina, Mihaela s-a oprit în braţele educatoarei căminului de copii al Ministerului Cărbunelui; în aceeaşi direcţie aleargă acuma şi Alexandru, iar Adrian a poposit lîngă şofer pentru a claxona ca de obicei, numai un pic...

Seara, aceeaşi maşină îi va readuce pe cei trei fraţi în cuibuşorul lor, unde vor povesti părinţilor noutăţile din cămin. Astăzi, la loc de cinste vor fi desigur poeziile şi cîntecele învăţate în cinstea zilei de 1 Iunie.

Un interviu...

Zilele trecute am solicitat un interviu unei tinere în vîrstă de... 7 ani, tunsă „à la garçon" — ultima modă — o leacă ştirbă şi încolo nimic deosebit la prima vedere.

Trebuie să recunosc deschis şi cu toată seriozitatea, că acesta a fost unul dintre cele mai dificile interviuri ce mi-au fost acordate în decursul activităţii mele reportericeşti. Dar să revenim la subiect. Ce m-a făcut totuşi ca din zecile de băieţi şi fetiţe de la căminul de copii al întreprinderii F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" să mă opresc tocmai asupra lui Nuţi Grănescu? L-am rugat pe directorul căminului — tovarăşa Elena Roman — să-mi recomande 1—2 locatari mai limbuţi care să uşureze sarcina gazetarului venit să cunoască în cîteva ore viaţa şi preocupările copiilor muncitorilor fabricii.

Solicitîndu-i lui Nuţi Grănescu un interviu, am asigurat-o că nu-i voi răpi prea mult timp, lucru care a făcut-o pe fetiţă să se consulte cîteva clipe cu profesoara sa de dans, după care ne-a declarat că ne stă la dispoziţie. Înainte însă de a-i pune obişnuitele întrebări: „cum întîmpină ziua de 1 Iunie, ce economii de jucării a realizat şi cum o ajută colectivul să fie disciplinată",

Nuţi, cuprinsă de o subită prudenţă, m-a interogat scurt:

— Cine eşti? Ce faci tu?

Un ţînc cu o faţă ca un penaş, scăpat de sub supravegherea unei educatoare, a dat buzna peste noi gungurind: „Nene, m-ai auzit la radio?... Dar filmul cînd vine să ne facă?".

Nuţi cerea însă răspuns. Explicaţiile mele cu privire la profesia pe care o exersez se pare că au dezamăgit-o. M-am consolat însă cu gîndul că sînt şi oameni mai mari, care în ciuda anilor mulţi pe care-i au, manifestă aceeaşi bizară atitudine faţă de presă şi umilii ei slujitori. A urmat apoi un schimb de întrebări şi răspunsuri pe care îl reproduc identic mai jos:

— Cum vă simţiţi aici?

— Bine; este frumos, ne jucăm cu păpuşile şi ursuleţii.

— Vă este dor de casă?

— Da, dar nu plîngem...

— Pe cine iubiţi mai mult din cămin?

Dat fiind complexitatea acestei probleme am fost rugat să fiu discret, aşa că...

— Ce mîncare vă place cel mai mult la cămin?

Formulînd această întrebare am fost îndată privit ca un naiv, dar, Nuţi, care ştie admirabil să-şi stăpînească legile, mi-a răspuns zîmbind amabil:

— Ei, ...prăjiturile!

— Şi cîte puteţi mînca deodată?

— Două.

— Numai atît? De ce nu puteţi mînca 3 prăjituri?

— O să mă doară burta...

Apoi ne-a întrerupt foto-reporterul ziarului, care a rugat-o pe Nuţi să-i pozeze. Concomitent el a mai făcut cîteva portrete Tanţei Călina, prietena lui Nuţi. Deodată Nuţica s-a îmbufnat şi ne-a întors spatele. I-am cerut lămuriri. Păcat că de faţă nu au fost şi scepticii care afirmă că în cămine, copiii pierd orice personalitate. Răspunsul fetiţei i-ar fi dezumflat. Înţelegeţi? Nuţi s-a simţit atinsă în amorul propriu: „De ce pe Tanţa a fotografiat-o de 6 ori şi pe mine numai de 5 ori?".

Interviul a continuat apoi...

— Vreţi să ne furnizaţi cîteva propuneri pentru „îmbunătăţirea muncii în cămin?".

— Da! Să avem păpuşi mai frumoase şi să nu le cadă părul din cap cu piele cu tot (e într-adevăr neplăcut să vezi că deodată în locul codiţelor bălaie se cască o gaură cît un pahar — N.R.).

— Planuri de viitor?

— Peste cîteva zile plecăm în colonie.

Apoi Nuţi a dat de înţeles că timpul acordat interviului s-a terminat. În curte apăruse nerăbdătoare profesoara de balet a căminului. Iar eu, după ce am mulţumit lui Nuţi pentru răspunsurile primite, mi-am amintit că am uitat totuşi... să o întreb cum a întîmpinat ziua de 1 Iunie. Dar era prea tîrziu...

În lumea basmului

Nu, n-am să vă mint. S-ar putea, recunosc, ca tot ce am văzut să fie plăsmuire de vis. Dar n-am să vă mint. Tot ce am să vă povestesc le-am văzut cu ochii mei şi — deşi la mijloc este vorba de o poveste cu ochelari — vă asigur că văd încă destul de bine.

Cînd am ajuns în faţa „cetăţii", soarele era la amiază. Ca în toate basmele adevărate uşa s-a deschis şi am pătruns într-un hol micuţ unde la un ghişeu moţăia un portar mustăcios şi fioros la înfăţişare. Nu i-am dat importanţă, că prea semăna a portar bucureştean, şi am urcat fermecat scările. La catul al doilea m-a întîmpinat un tinerel zîmbitor şi tare de treabă care, nerăbdător, mi-a făcut un semn şi mi-a şoptit:

— Vino mai repede să asişti la adunarea anuală a „marilor pitici"...

A făcut o mişcare şi un întuneric de nepătruns a învăluit totul. Dar iată că o ferestruică se luminează şi prin ea văd plin de mirare o sală de proporţii liliputane împodobită cu un fast împărătesc. În jeţurile înalte stau pitici bărboşi, încruntaţi şi preocupaţi. Împăratul, ce prezida adunarea de la înălţimea tronului aurit, întrebă:

— Pe cine trimitem în acest an pe pămînt pentru a încerca copiii?

Împăratul răsfoieşte grav un registru de evidenţă. Deodată, privirile-i cad pe un nume: Piticilă.

Piticilă porneşte în lume în ajun de an nou să ispitească copiii. Se opreşte la casa bătrînului reparator de instrumente muzicale şi prefăcîndu-se într-un muzicant tînăr, bate la uşa meşterului cerînd să-i repare vioara stricată. Bătrînul se angajează să i-o dreagă pînă la miezul nopţii. Dar Piticilă, schimbat din nou, urcă în spatele meşterului şi-i împinge ochelarii care alunecă de pe nas şi se sparg de duşumea. „Ce-i de făcut acum? — se plînge necăjit bătrînul. Doar am făgăduit tînărului că-i voi repara vioara. Şi oraşul e atît de departe"...

— Mă duc eu să-ţi aduc alţii — se repede nepoţelul meşterului, un flăcăiandru de-o şchioapă dar inimos şi curajos ca un voinic din poveste.

Viscolul şi gerul stau în calea viteazului băieţel. Dar nimic nu-l opreşte. Schiurile lui alunecă ca vîntul pe covorul de nea.

Lumina s-a aprins. Visul — şi odată cu el povestea fermecată a lui Piticilă — s-a terminat şi tînărul binevoitor îmi explică o serie de lucruri tehnice din care aflu în sfîrşit că tot ce am văzut nu este altceva decît un nou film de desene animate ce se lucrează acum pentru copiii noştri: „Ochelarii bunicului".

Învăţat acum cu basmele, ca ursul cu mierea, am ascultat şi povestea lui „Tolănici" — ursuleţul cel leneş, care a pornit în lume să caute un loc mai bun pentru somn. Povestea lui cred că va face pe mulţi dintre somnoroşii care nu se împacă cu „deşteptătorul" să roşească.

Am părăsit cetatea minunată a basmelor puţin dezamăgit: cetatea era doar un studio cinematografic, poveştile erau nişte desene colorate, iar portarul într-adevăr un portar obişnuit. Dar am dus în minte ca un preţios dar, imaginile dragi ale eroilor din basmele ce se ţes aici din creion, tuş şi culori pentru a face mai frumoasă, mai veselă, copilăria micuţilor noştri.

În aceeaşi grădină...

Galaţi. O zi frumoasă de sfîrşit de mai. Grădina publică Mihail Eminescu este un loc plăcut de odihnă şi recreaţie pentru locuitorii oraşului. Printre vizitatorii grădinii se află astăzi şi tînăra Maria Vasiliu. A venit împreună cu fiul ei, Eugen, să se bucure de aerul curat al parcului. Nu fusese de multă vreme pe aci. Muncea în altă localitate iar acum, venind în concediu în oraşul natal, dorul a mînat-o să vadă locurile dragi ale copilăriei. Grădina e aceeaşi. Arborii străvechi o străjuiesc şi astăzi, semeţi ca altădată. Cu toate că i se pare neschimbată bătrîna grădină, ea are azi aspect sărbătoresc. Rînd pe rînd, ea cercetează fiecare colţ, privindu-l cu nesaţ.

Se opri în faţa unui panou cu fotografii; erau ale pionierilor de la şcolile nr. 16 fete şi 17 băieţi. Se apropie şi începu să citească. De după geam o priveau ochii senini şi zîmbitori ai copiilor. Privea chipul, apoi citea numele. Multe nume a citit. Era imposibil să le reţină pe toate. Copiii erau şi mai mici, şi mai mari: de la clasa III-a, pînă la clasa VII-a, fruntaşi la învăţătură şi disciplină. Solomon Corneliu din clasa VII-a B de la şcoala 17 băieţi, Rozenthal Rodica de la şcoala 16 fete, Petrescu Speranţa din clasa VI-a. Iată şi pe mica şcolăriţă Luca Mariana, care-şi pregăteşte cu multă seriozitate lecţiile şi constituie un exemplu de disciplină pentru colegele ei. Porniră din nou. Maria se gîndea la viaţa copiilor din zilele noastre, la viitorul micuţului ei Eugen. Se spune că oamenii care au suferit în viaţă ştiu să preţuiască şi să apere fericirea. Maria era convinsă că acesta este un mare adevăr. În minte i-a venit o întîmplare petrecută cu ani în urmă, în timpul războiului; pe atunci avea 12 ani.

Era în timpul cînd trupele fasciste erau încolţite de către armatele sovietice. Maria se afla ca şi acum, în grădina publică, împreună cu mulţi copii. Se jucau. Deodată, pe neaşteptate, jocul lor nevinovat fu întrerupt de rafalele unei mitraliere. S-a făcut panică printre copii. S-au ascuns pe unde au putut. Alţii însă, au căzut victime... Prieteni dragi pe care nu-i va uita. Au stat ascunşi pînă spre seară. A trecut pericolul, apoi au început să se arate unul cîte unul, din dosul zidurilor dărîmate de hitlerişti. Mare durere i-a încercat atunci, căci din cîţi fuseseră nu mai rămăseseră decît cinci. Trupurile celor căzuţi zăceau în grădină fără viaţă. Au fost anunţaţi părinţii... Apoi au plecat şi ei spre casele lor cu inimile grele de durere. Aceasta a fost cu ani în urmă...

De ce şi-a amintit tocmai acum Maria despre toate aceste lucruri ce aparţin trecutului apus? Poate pentru că panourile din grădină i-au dat prilej să facă această comparaţie între trecut şi prezent.

Firul gîndurilor se întrerupe... Îşi aminteşte că trebuie să treacă pe la Comitetul orăşenesc U.T.M. pentru a lua invitaţie la carnaval. Va merge împreună cu Eugen. El se va bucura foarte mult şi-i va rămîne o amintire plăcută...

Ura! Plec în colonie

În grădiniţă a dat buzna un puşti ciufulit. A cercetat dintr-o privire panorama şi s-a oprit lîngă banca pe care poposisem. Ca din pămînt au mai răsărit lîngă el o fetiţă şi un băiat mai mic. Am fost apoi martorul următoarei scene:

Primul sosit l-a luat de mînă pe celălalt băieţaş.

— Ascultă, măi Ionele, eşti gata? Mie mămica mi-a făcut bagajul. Dar să vezi că după ce a plecaţ să ducă lucrurile, am găsit în buzunar paharul „demontabil" cu care ne-am jucat de dimineaţă...

Celălalt se înalţă pe vîrful degetelor şi de emoţie îşi mănîncă unghiile.

— Sănducule Sănducule, mie mi-a cumpărat mama şi papucei de casă şi şase săpunele mici, mici de tot. Hai să le vezi...

Băieţii dau să fugă, fetiţa îi opreşte însă:

— Nu, mai staţi! mămica face acum bagajul lui Ionel. O să mergem mai tîrziu.

Băieţii încep să şoşotească, punînd „ţara la cale". Deapănă amintiri din tabăra de anul trecut de la Predeal. Acum se vede că tot într acolo merg.

Fetiţa pare mai rezervată. Pun starea ei în legătură cu faptul că nu pleacă împreună cu fratele ei în colonie. Încerc să verific această ipoteză. Mariana e un copil prietenos. Îmi spune că Săndel Jianu şi fratele ei Ionel sînt la unul din căminele salariaţilor „Casei Scînteii". Fetiţa discută deschis şi cu viaţă. Aflu că m-am înşelat ***în parte în privinţa presupuneri****lor mele. Într-adevăr, ea regretă că nu pleacă cu fratele ei, dar nu rămîne acasă. La 12 iulie va pleca la mare într-o colonie organizată de C.C.S. O întreb de ce nu merge la munte; e mai frumos acolo după părerea mea. Mariana îmi spune că are recomandare de la medic; are nevoie de soare.*

Mariana şi-a luat rămas bun şi a plecat. A începuţ să se întunece. În părculeţul de pe strada Căpitan Preoţescu s-au aprins felinarele. Parfumul puternic al salcîmilor învăluie pe micii cetăţeni ce-şi continuă nestingheriţi joaca.

Treizeci de copii

Satul Gorneni din raionul Domneşti e aşezat în cîmpie şi-i înconjurat de livezi în care acum ard cu flăcări roşii cireşile. E aproape ora prînzului.

În liniştea care domneşte peste sat, iată că deodată răsună glasuri subţiri, rîsete şi strigăte. Sînt copiii de la grădiniţa sezonieră care au ieşit să se joace în vreme ce tovarăşa Ecaterina Dragnea, educatoarea, le pregăteşte masa. Sînt vreo treizeci la număr şi nu se mai satură să se joace prin fîneaţa din jur. Maria şi Lenuţa Drăgan fug amîndouă după un ied ieşit din curtea de alături ca să-l prindă şi să-l ducă tatălui lor, mulgător la gospodărie. Sandu Nedelea, un băiat de şase ani, le taie calea supărat.

— Lăsaţi-l în pace, zice el, c-o să năduşească şi pe urmă se îmbolnăveşte.

Maria şi Lenuţa însă nu se dau bătute: ele sînt încredinţate că iedul a scăpat de sub supravegherea tatălui lor.

Georgeta Neagu, o fată de cinci ani, blondă, cu ochii uimitor de albaştri, s-a aşezat la umbră cu Gabriela Bădulescu — mai mică cu doi ani decît ea — pe care ţine neapărat s-o înveţe să socotească:

„Cloşca zice supărată:
— De mirare, cum făcui?
Zece ouă aveam şi iată,
Mi-au ieşit doar şapte pui...

Fiindcă n-a umblat la şcoală
Şi se află în impas,
Hai să-i facem socoteala.
Cîte ouă i-au mai rămas?..."

Gabriela rîde şi bate din palme. Georgeta însă îi cere hotărît:

— Hai, spune cîte ouă i-au mai rămas?

— Nu ştiu.

— Trei Auzi, trei.

După asta amîndouă fetiţele se prind de mînă şi pornesc spre masă. Tovarăşa Ecaterina Dragnea, ca o mamă grijulie, îi pune să se spele pe mîini, apoi îi aşează la locurile lor. Astăzi la prînz copiilor li se serveşte supă de carne, piure de cartofi şi orez cu lapte. După masă copiii vor trece la culcare. Apoi vor asculta poveşti, se vor juca şi seara vor pleca acasă cu mamele lor care se întorc de la cîmp.

Sînt treizeci de copii la această grădiniţă sezonieră. Părinţii lor, colectivişti cu toţii, se îngrijesc ca să primească o educaţie aleasă **şi să crească sănătoşi şi voinici.**

Pagină realizată de I. BAIEŞU, F. NEAGU, T. PATRUŢ, GH. PIETRARU, M. RAMURĂ, R. ŞERBAN, M. ZONIS.

Ilustraţii: A. CALISTRAT, D. F. DUMITRU, G. PREPELIŢĂ.

DE PESTE HOTARE

Rezultatele definitive ale alegerilor din Italia

ROMA 31 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 30 mai Ministerul Afacerilor Interne al Italiei a comunicat următoarele date definitive cu privire la rezultatele alegerilor pentru consiliile provinciale care au avut loc în toate regiunile Italiei (cu excepţia Siciliei şi provinciei Trentino-Alto-Adigge unde au fost alese numai consiliile municipale):

Partidele comunist şi socialist (după cum se ştie aceste partide au prezentat liste comune de candidaţi pentru consiliile provinciale, din care cauză este imposibil să se precizeze cîte voturi a întrunit fiecare în parte) au întrunit 8.395.341 voturi sau 35,1 la sută, (în alegerile 1951-1952 aceste partide au întrunit 33,5 la sută din voturi); partidul social-democrat — 1.787.863 voturi sau 7,47 la sută (7,7 la sută în 1951-1952); partidul Republican 265.714 voturi sau 1,11 la sută (2,5 la sută în 1951-1952); partidul democrat-creştin 9.295.428 voturi sau 38,86 la sută (35,2 la sută în 1951-1952); partidul liberal — 1.013.695 voturi sau 4,24 la sută (3,9 la sută în 1951-1952).

Partidele coaliţiei guvernamentale au întrunit aşa dar 12.363.700 de voturi sau 51,68 la sută.

Partidul radical a întrunit 20.793 voturi sau 0,08 la sută (participă pentru prima dată în alegeri).

Grupările mixte împreună cu o serie de alte grupări politice de însemnătate locală au întrunit 548.954 voturi sau 2,34 la sută.

Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernului SUA

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite următoarea notă adresată de Guvernul Sovietic Guvernului S.U.A.

La 29 mai a.c. Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis Ambasadei Statelor Unite la Moscova o Notă a Guvernului Sovietic cu următorul conţinut:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste asigură de respectul său Ambasada Statelor Unite ale Americii la Moscova şi din însărcinarea Guvernului Sovietic, are onoarea să declare următoarele:

După cum este informat guvernul S.U.A., la 22 aprilie a.c. transmisionişti ai grupului de trupe sovietice din Germania au descoperit pe teritoriul Republicii Democrate Germane, în regiunea Alt-Glienicke, care se află în imediata vecinătate a sectorului american al Berlinului, un tunel săpat de către serviciul american spre liniile de telecomunicaţii ale trupelor sovietice, precum şi spre liniile de telecomunicaţii ale Republicii Democrate Germane. După cum a arătat ancheta efectuată de către organele sovietice, împreună cu organele R. D. Germane, serviciul american a săpat un tunel în lungime de aproximativ 600 de metri, înzestrîndu-l cu aparate şi dispozitive pentru înregistrarea şi interceptarea permanentă a convorbirilor telefonice transmise prin cablurile care deservesc trupele sovietice şi prin alte cabluri ale Republicii Democrate Germane.

Toate aceste fapte au fost confirmate şi în ştirile corespondenţilor din diferite ţări, inclusiv americani, cărora li s-au dat posibilitatea să viziteze susmenţionata instalaţie subterană. Autorităţilor americane din Berlinul Occidental li s-au făcut de asemenea propunerea de a vizita această instalaţie.

Deşi a trecut o lună de la descoperirea tunelului, autorităţile militare americane din Europa nu au luat pînă în prezent măsurile necesare pentru ancheta rea acţiunilor inadmisibile ale organelor americane din Berlinul occidental şi pedepsirea celor vinovaţi. Generalul-maior Uncles, şeful statului major al trupelor americane din Europa, în scrisoarea sa adresată statului major al trupelor sovietice din Germania s-a eschivat să dea un răspuns asupra fondului chestiunii, invocînd faptul că „a raportat asupra acestei chestiuni la Washington".

Guvernul sovietic atrage atenţia guvernului S.U.A. asupra acestor fapte şi aşteaptă ca guvernul S.U.A. la rîndul său, să ia măsurile necesare pentru lămurirea tuturor împrejurărilor legate de săparea de către serviciul american din Berlinul occidental a unui tunel spre liniile de telecomunicaţii ale trupelor sovietice din Germania şi spre liniile de telecomunicaţii ale R.D. Germane, spre a trage la răspundere pe cei vinovaţi şi a împiedica pe viitor repetarea unor asemenea acţiuni.

Ministerul Afacerilor Externe va fi recunoscător ambasadei S.U.A. dacă îl va informa despre măsurile luate de guvernul S.U.A. în legătură cu prezenta notă a Guvernului sovietic.

Declaraţia tov. Palmiro Togliatti despre vizita în Iugoslavia

ROMA. 31 (Agerpres). — Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, care la 30 mai s-a întors la Roma venind din Iugoslavia, a făcut următoarea declaraţie agenţiei Ciampino Press: „Ceea ce aş putea spune despre tratativele de la Belgrad sînt expuse în comunicatul apărut în presă. Pot doar să adaug că tratativele au fost încununate de succes deplin şi au pus bazele unei perioade noi în relaţiile şi în colaborarea dintre cele două partide (Partidul Comunist Italian şi Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia — n.r.).

După aceste tratative o delegaţie a conducerii şi a Comitetului Central al partidului nostru, va face o vizită în Iugoslavia, în vederea lărgirii contactelor şi unei mai bune cunoaşteri a situaţiei din Iugoslavia şi care va raporta apoi despre rezultatele acestei vizite partidului şi muncitorilor italieni. Sînt convins că stabilirea între partidul nostru (ţinînd seama de importanţa lui în Italia) şi comuniştii iugoslavi a unei legături şi colaborări directe va contribui fără îndoială la îmbunătăţirea relaţiilor între cele două ţări, lucru spre care tindem".

Reducerea efectivelor forţelor armate ale R.P.D. Coreene

PHENIAN 31 (Agerpres). — La 31 mai guvernul R.P.D. Coreene a publicat declaraţia cu privire la reducerea efectivelor forţelor armate ale Armatei Populare Coreene. In declaraţie se spune printre altele:

„Dorind să aducă o nouă contribuţie la cauza menţinerii păcii în Coreea şi să creeze în mod practic condiţii mai favorabile pentru unificarea paşnică a ţării, guvernul R.P.D. Coreene declară în mod solemn că, la fel ca şi în trecut, nu va folosi primul forţele sale armate împotriva autorităţilor sud-coreene; va efectua pînă la 31 august 1956 reducerea cu 80.000 de oameni a efectivului forţelor armate ale R.P.D. Coreene; în conformitate cu reducerea mai sus amintită a forţelor armate îşi va reduce armamentele şi tehnica de luptă, iar alocările militare corespunzătoare le va folosi pentru construcţia paşnică şi pentru ridicarea nivelului de trai al populaţiei; va asigura de lucru militarilor demobilizaţi în conformitate cu dorinţa şi capacităţile lor.

Guvernul R.P.D. Coreene, se spune în continuare în declaraţie, ţine seama de faptul că populaţia din Coreea de sud şi de nord năzuieşte spre reunificarea paşnică a patriei prin îmbunătăţirea relaţiilor şi stabilirea de contacte strînse între Coreea de sud şi de nord. Dacă autorităţile sudcoreene respectă în mod sincer dorinţa poporului coreean, ele nu pot să nu ia măsuri eficace asemănătoare, care corespund voinţei poporului.

COMENTARIU la un FAPT

...prin graţia Graţiei...

„Nimic nu mai cade. Jocurile sînt făcute, ladies and gentelmens". Această formulă folosită la jocurile de ruletă ar fi putut să constituie pînă de curînd deviza principelui de Monaco, care se întreţine de pe urma cazinoului de la Monte Carlo.

Zic — ar fi putut — căci acum trebuie schimbată.

S-a închis cazinoul? Nu! Doar o zi — 19 aprilie — a fost relache.

De ce?

Sărbătoare în Monaco. Prinţul Monacului, Rainier III s-a căsătorit cu Grace Kelly, aşa că în acea zi bila ruletei nu a mai provocat emoţii jucătorilor.

S-au tipărit chiar şi timbre speciale cu ocazia căsătoriei pentru a face reclama cît mai zgomotoasă. Doar cazinoul de la Monte-Carlo are nevoie de noi clienţi...

Trebuie menţionat că nu titlul de prinţesă a lansat-o pe Grace Kelly, ci Hollywoodul care a prezentat-o în diferite filme în cele mai diferite toalete.

Alteţa sa princiară Rainier III nu s-ar fi declarat însă mulţumit numai cu farmecele domnişoarei Kelly pentru a se căsători. A intervenit însă... falimentul băncii Monaco în urma unei afaceri nereuşite a prinţului.

Şi atunci Grace a revenit în actualitate. Căci ea întruneşte nu numai asemenea calităţi ca, graţie — calitate pe care o anunţă şi numele (Grace înseamnă în engleză graţie) — ci şi una mai preţioasă; Grace este fiica unui binecunoscut milionar american. Deci, milionar, milioane, dolari şi însfîrşit redresarea băncii Monaco. Şi atunci pastorul prinţului, americanul Tucker, şi-a oferit serviciile de intermediar, binecuvîntînd desigur căsătoria între o sumă de dolari (respectiv Grace) şi cîteva rulete şi o casă de bani goală (respectiv alteţa sa princiară Rainier al treilea).

Dar nu am mai fi reamintit toate acestea care s-au întîmplat cu cîteva săptămîni în urmă şi care unora dintre cititori le sînt, probabil, cunoscute, dacă nu ar fi intervenit un fapt mai recent, menit să tulbure oarecum croaziera pe care o întreprinde prinţul şi frumoasa sa soţie.

Căci iată că după o nevastă originară din America, după dolarii americani, prinţului i-a sosit o nouă ofertă tot din America. I se propune lui Rainier al III-lea să primească un cadou. Şi nu unul oarecare, ci o insulă situată în apropierea coastelor americane. Veţi spune că pentru acordarea unui dar nu e nevoie să se facă o propunere, dar de data aceasta se pune o condiţie, o mică condiţie. Rainier al III-lea să-şi părăsească titlul de prinţ, să modifice Constituţia principatului Monaco şi să devină rege. In felul acesta se va asigura o largă reclamă. Pentru ce? Pentru cazinoul pe care „dezinteresaţii" donatori americani vor să-l instaleze pe insula din apropierea coastelor americane, pentru a face din ea „un nou paradis al jocurilor de noroc", după cum spunea un ziar francez. Şi tratativele sînt în curs, s-au trimis chiar şi doi emisari, dintre care unul Guido Orlando, este specializat în reclamă pentru regi în exil — servindu-l în mod special pe fostul suveran al Egiptului, Faruk.

Aşa că prinţul a cîştigat nu numai o soţie şi dolarii respectivi, dar poate şi titlul de rege. Tocmai de aceea în principatul Monaco decretele regale ar trebui să înceapă nu cu binecunoscuta formulă „prin graţia lui dumnezeu şi voinţa naţională" ci cu cuvintele: „PRIN GRAŢIA GRAŢIEI ŞI VOINŢA RULETELOR".

S. BRAND

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 31 mai N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au primit la Kremlin delegaţia Floketingului danez, care se află în Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească care a durat aproximativ două ore.

MOSCOVA. — La 31 mai, William Hayter, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Marii Britanii în U.R.S.S. a oferit o recepţie cu prilejul zilei de naştere a Reginei Elisabeta a II-a. La recepţie au participat tovarăşii N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, A. N. Kosîghin şi alte personalităţi.

SPLIT. — La 31 mai a sosit în portul iugoslav Split, într-o vizită de prietenie, o escadră de nave militare sovietice sub comanda amiralului V. A. Kasatonov, comandantul flotei din Marea Neagră.

PARIS. — Joi după amiază au început în Adunarea Naţională Franceză dezbaterile în jurul politicii generale a guvernului Guy Mollet în cadrul cărora urmează să se discute mai ales problemele Africii de Nord. La aceste dezbateri, care vor dura trei zile şi la care se vor discuta 15 interpelări la adresa politicii guvernului în Africa de Nord, s-au înscris pînă acum la cuvînt 23 de oratori.

WASHINGTON. — Ministrul Forţelor Aeriene al S.U.A., Donald Quarles, a dat miercuri publicităţii un comunicat cu următorul conţinut: „Cu autorizaţia preşedintelui Eisenhower, generalul Nathan Twining, şeful statului major al Forţelor aeriene americane, a acceptat invitaţia guvernului sovietic de a participa la demonstraţia care va avea loc în Uniunea Sovietică la 24 iunie (cu prilejul Zilei Aviaţiei —N. R.). Secretarul Departamentului de Stat şi ministrul Apărării au aprobat această vizită. Generalul Twining va fi însoţit de cîţiva ofiţeri de aviaţie".

PRAGA. — Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Cehoslovace a dat publicităţii un comunicat în care se arată că la 26 mai unităţile de pază de la frontieră l-au arestat pe Jaroslav Touzimsky, agent al serviciului de spionaj american.

Conferinţa studenţilor din ţările Asiei şi Africii

BANDUNG 31 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 30 mai s-a deschis la Bandung conferinţa studenţilor din ţările Africii şi Asiei. In cuvîntarea sa, primul ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo, a declarat delegaţilor că ceea ce i-a determinat să se adune la această conferinţă este încrederea în destinul lor, în dezvoltarea şi forţa lor, precum şi convingerea că adevăratul progres nu poate fi realizat decît prin colaborare şi înţelegere reciprocă. El a cerut ca pe ordinea de zi a conferinţei să figureze problema căilor şi mijloacelor pentru înfăptuirea idealurilor comune şi rezolvarea problemelor comune. Premierul indonezian a menţionat dificultăţile pe care le-a avut de întîmpinat conferinţa înainte de a se fi întrunit şi a chemat pe cei de faţă să înţeleagă marea răspundere care le revine pentru menţinerea „spiritului Bandungului".

Sastroamidjojo s-a referit la noua perioadă de tranziţie prin care trece Asia şi Africa şi a spus: „Noi am dobîndit independenţa politică, iar acum făurim unitatea cu popoarele iubitoare de pace şi progres din întreaga lume, pentru a lichida ultimile vestigii ale colonialismului care stînjenesc progresul nostru". Ocupîndu-se de realizările tehnicii actuale, premierul indonezian a spus: „Să nu uităm că tehnica este un mijloc iar nu un ţel şi că tehnica nu este singurul scop pentru care noi trebuie să luptăm. Dorim îndeosebi să păstrăm moştenirea noastră culturală, să făurim un mijloc de viaţă propriu şi să dăm libertăţii şi independenţei noastre conţinutul pe care-l credem de cuviinţă. Pentru a înfăptui acest lucru ne vom bizui nu numai pe propria noastră forţă şi pe unitatea noastră ci şi pe colaborarea strînsă cu celelalte popoare".

Premierul Sastroamidjojo a atras atenţia delegaţilor că unele cercuri ar fi satisfăcute dacă între delegaţii la prezenta conferinţă s-ar ivi animozităţi, dar el şi-a exprimat convingerea că spiritul Bandungului va triumfa. Sastroamidjojo a cerut delegaţilor să întărească „noua identitate de idealuri" dintre Asia şi Africa, creată de conducătorii ţărilor acestor două continente la conferinţa de anul trecut.

★

BANDUNG 31 (Agerpres). — China Nouă transmite: Cu prilejul deschiderii conferinţei studenţilor din Asia şi Africa, la Bandung a fost organizată o mare demonstraţie în cursul căreia peste 10.000 de studenţi şi tineri au parcurs principalele străzi ale oraşului. Mulţimea se adunase pe străzi pentru a saluta pe demonstranţii care purtau pancarte şi scandau lozincile: „Jos colonialismul", „Să se acorde independenţă deplină ţărilor asiatice şi africane", „Nu vrem experienţe cu bomba atomică şi cu hidrogen", „Vrem colaborare paşnică între popoare", „Irianul de vest să fie eliberat de sub dominaţia olandeză". De dimineaţa pînă seară studenţi şi elevi, îmbrăcaţi în costume pitoreşti, s-au adunat în faţa hotelurilor în care locuiesc delegaţii la Congres pentru a strînge autografe.

Sport

Cursa ciclistă Sofia — Bucureşti

Prima etapă a fost dominată de cicliştii bulgari

SOFIA (de la trimisul nostru). — Numai cu 5-6 km. înainte de Plovdiv, capătul primei etape Sofia—Bucureşti, se părea că cicliştii bulgari vor obţine un mare succes, pentru că în frunţea plutonului se afla un grup de 12 cicliști. Dintre aceştia 11 bulgari şi numai un singur romîn — Moiceanu. Aceştia se rup de grosul plutonului încă de la urcuşul dealului Vacarel în vîrful căruia primul trece Stoian Gheorghiev.

Treptat, treptat, animaţi de Koţev, Iliev, Lalev, Ivan şi Stoian Gheorghiev, grupul îşi măreşte distanţa ajungînd ca la Bazargic să aibă un avans de aproape 3 minute.

— Avansul acesta, a spus după cursă antrenorul Marin Niculescu, putea fi hotărîtor pentru întreaga cursă. Acest lucru l-au înţeles însă şi cicliştii noştri care se aflau în plutonul următor: Şandru, Maxim, Ioniţă, Calcişcă, Vasilescu şi ceilalţi.

— Băieţi, Moiceanu este singur în plutonul fruntaş, le-a strigat din maşină antrenorul N. Simionescu. Nu rămîneţi în urmă!

Şi urmărirea a început.

— Mai iute! Să-i ajungem.

La îndemnul lui Şandru şi Maxim, a răspuns fiecare ciclist romîn. Viteza a început să crească tot mai mult. Nenumăraţi kilometri, cicliştii porniţi în urmărirea fugarilor au alergat cu peste 40 km. pe oră.

In această îndrăzneaţă acţiune, Şandru şi Maxim prin exemplul personal care l-au dat, i-au încurajat pe toţi cicliştii noştri. In acelaşi timp în faţă, Moiceanu rezista şi anihila toate încercările cicliştilor bulgari Koţev, Gheorghiev, Iliev, de a se desprinde.

Distanţa dintre cele două plutoane scădea parcă văzînd cu ochii. Intre ele nu mai este decît 1 km., 800 metri, 500, 200, 50 metri. Sînt ca 6 km înainte de sosire şi iată că cele două grupuri de ciclişti fac joncţiunea.

Pentru efortul deosebit pe care cicliştii noştri şi în special Maxim şi Şandru l-au făcut, ca să ajungă pe fugari ei merită toate laudele.

Grupul pedalează acum compact pînă la intrarea în oraşul Plovdiv în centrul căruia are loc sosirea. Cu cîteva sute de metri înainte de start, Moiceanu sparge. Profitînd de acest prilej, cicliştii bulgari atacă şi cîştigă etapa.

Linia de sosire este trecută de Boian Koţev care a parcurs 156 de km. în 4 ore 21 de minute şi 59 de secunde. In ordine au trecut linia de sosire Lalev, Ivan Gheorghiev, K. Iliev, C. Şandru şi alţi 19 ciclişti romîni şi bulgari. Moiceanu a sosit la 1 minut şi 14 secunde.

Azi se dispută etapa a doua, Plovdiv—Gabrovo — 155 km.

AL. PINTEA

Minerul Petroşani – C.C.A.: 0–1 (0–1)

Intîlnirea de fotbal dintre echipele C.C.A. şi Minerul-Petroşani, contînd pentru campionatul categoriei A, a atras joi în tribunele stadionului din localitate aproape 10.000 de spectatori. Jocul a fost viu disputat şi s-a încheiat cu scorul de 1—0 (1—0) în favoarea echipei C.C.A. Unicul punct a fost realizat în minutul 40 de Constantin, care a profitat de o greşeală a lui Farcaş II, trimiţînd precis balonul în plasă. Ultimele 10 minute ale meciului s-au caracterizat printr-o intensă luptă sportivă. In minutul 81 Gabor a ratat o mare ocazie de a egala şutînd peste bară. In minutul 85 la un atac prin surprindere al echipei C.C.A., Alexandrescu şi apoi imediat Constantin au trimis mingea în bară. Cu cîteva minute înainte de fluerul final Munteanu (Minerul) a tras fulgerător, dar în ultima instanţă Voinescu a apărat excepţional.

In urma acestei victorii echipa C.C.A. totalizează 16 puncte din 10 partide disputate continuînd să ocupe primul loc în clasament. Pe locurile următoare se află Dinamo-Bucureşti cu 12 puncte şi Minerul-Petroşani cu 11 puncte din 9 meciuri susţinute fiecare.

Succesele luptătorilor romîni în Turcia

ISTAMBUL 31 (Agerpres). — Competiţia internaţională de lupte clasice din cadrul „Cupei Mondiale" a continuat miercuri seara. Luptătorii romîni s-au comportat remarcabil obţinînd frumoase victorii în faţa unor sportivi de valoare recunoscută. Dintre reprezentanţii noştri rezultate deosebite au realizat D. Pîrvulescu, Fr. Horvath şi V. Bularca, care au reuşit să se califice în turneul final. Un succes deosebit a obţinut la cat. 52 kg. D. Pîrvulescu care l-a învins prin tuş în minutul 13 pe luptătorul sovietic Soloviev, V. Bularca l-a întrecut prin tuş în minutul 9 pe elveţianul Bruckmann. Luptătorul romîn a demonstrat o forţă deosebită şi s-a dovedit superior atît în lupta de la parter cît şi cea din picioare, avînd şanse apreciabile de a se clasa pe primul loc al categoriei 73 kg. Iată alte rezultate tehnice înregistrate; cat. 57 kg. B. Gurevici (U.R.S.S.) învinge la puncte pe I. Hodoş (R.P. Ungară); cat. 62 kg. V. Staskevici (U.R.S.S.) dispune la puncte de Rogov (R.P. Bulgaria); cat. 67 kg. Gh. Dumitru (R.P.R.) întrece la puncte pe Schmittner (Germania occidentală); cat. 79 kg. M. Beluşica (R.P.R.) pierde prin tuş în faţa lui H. Horst (Germania occidentală).

Intrecerile finale ale celor 8 categorii vor avea loc joi seara cînd urmează să fie desemnaţi cîştigătorii competiţiei.

Congresul matematicienilor romîni

După o pauză de o zi consacrată unor excursii la Snagov şi pe litoralul Mării Negre, Congresul matematicienilor romîni îşi reia vineri lucrările.

Numeroasele comunicări prezentate pînă acum în secţii ca şi conferinţele ţinute în adunările plenare, au scos în evidenţă importanţa ştiinţifică deosebită a acestui Congres. Comunicările şi conferinţele moderne, de la algebra abstractă şi teoria numerelor, la diversele capitole ale mecanicei aplicate, de la topologia şi analiza funcţională la statistica matematică şi la metodele de aproximare şi la calcul numeric. Contribuţia oamenilor de ştiinţă romîni la dezvoltarea cercetărilor matematice e apreciată de savanţii străini participanţi la Congres ca foarte valoroasă.

Alături de cei cîteva sute de matematicieni romîni, savanţii străini participă în mod activ la lucrări.

Cu deosebit interes au fost urmărite, de pildă, conferinţele şi comunicările unor savanţi de renume mondial ca: A. Denjoy, I. Vekua, B. Segre, A. H. Stone, R. Kochendorfer şi W. Rinow, Chen Kien Kwong, Bourghin şi ale numeroşilor savanţi din ţările de democraţie populară. Alţi savanţi străini sînt programaţi pentru conferinţe şi comunicări pentru zilele următoare ale Congresului.

Intîlnirea unui scriitor cu copiii

Cu prilejul Zilei internaţionale a copilului, Comitetul Orăşenesc U.T.M. Bucureşti, Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. şi Editura tineretului organizează vineri, la ora 18, în sala Casei prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S., o întîlnire a copiilor din Capitală cu scriitorul Octav Pancu-Iaşi. Vor urma momente coregrafice prezentate de copii, filme documentare şi filmul artistic „Noul Guliver".

(Agerpres)

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, V. Alecsandri, Elena Pavel, Flacăra:** Ganga; **Magheru, Bucureşti, 8 Martie, 23 August, 1 Mai, N. Bălcescu:** Mîine va fi prea tîrziu; **Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare, Al. Popov, Libertăţii:** Melodii nemuritoare; **Lumina, Mioriţa:** Pe răspunderea mea (complectare: Bîlciul jucăriilor); **Central:** Caravana; **Victoria:** La marginea oraşului; **Tineretului:** Mînăstirea din Parma; **Maxim Gorki:** Mîini harnice, Prin Siria, Vizita marinarilor englezi la Leningrad, Studentul de pe bulevard; **Timpuri Noi:** 6 filme romîneşti de desen animat; **Griviţa:** Maclovia; **Cultural:** Sarea pămîntului; **Vasile Roaită, Olga Bancic:** A 12-a noapte; **Unirea:** Nufărul roşu; **Const. David:** Pe baricadă; **Al. Sahia:** Giuseppe Verdi; **Tudor Vladimirescu:** Vagabondul (seria I-a); **Carpaţi:** Recunoaştere pe fluviul Yan-Tzi; **Arta:** Ciocîrlia şi Ilie în luna de miere; **Munca, Popular:** Saltanat; **Donca Simo:** Cei doi; **Ilie Pintilie, Aurel Vlaicu:** Cercul diabolic; **M. Eminescu:** Infidelele; **Volga:** Accidentul; **8 Mai:** Urmărirea; **Gh. Coşbuc:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline.

FLORILE VIEŢII

Nu există o bucurie mai mare pentru o mamă, decît să-şi vadă copilul crescînd în fericire şi dragoste. Din primele clipe ale naşterii ea îl înconjoară cu grijă, îl creşte cu atenţie. După aceea e rîndul şcolii să rezolve sarcina grea şi de răspundere, dar în acelaşi timp frumoasă, de a forma din copii, tineri cu cunoştinţe multilaterale, bine pregătiţi pentru a deveni schimbul generaţiei vîrstnice.

Soarta copiilor interesează pe toţi acei care iubesc surîsul gingaş şi mîngîierile. Părinţii doresc ca copiii lor să fie fericiţi, să aibă asigurat un viitor. Copiii din Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară se bucură că, alături de părinţi şi educatori, de soarta lor se ocupă permanent şi cu cea mai mare atenţie un părinte unic — statul. In ţările robite capitalului însă, copiii sînt lipsiţi de orice bucurie, trăiesc în mizerie şi întuneric.

De 1 Iunie, Ziua Internaţională a Copilului să vedem cum trăiesc copiii — florile vieţii — în Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. Să cunoaştem de asemenea aspecte ale vieţii copiilor din ţările capitaliste.

Magazinul pionierilor şi al tineretului

Copiii sînt foarte iubiţi în R. P. Ungară. Ca mărturie în acest sens sînt nenumăratele amenajări şi locuri de distracţie făcute pentru copii în capitala maghiară. Să vizităm una din aceste amenajări: Magazinul pionierilor şi al tineretului.

La intrare, pe vizitatori îi întîmpină cu bun venit Okos Misi (un om robot) care răspunde printr-un megafon special la toate întrebările copiilor şi dă informaţii celor curioşi. Adesea el îi amuză pe copii cu poveşti foarte interesante.

La etajul patru al magazinului, copiii au o frizerie a lor. Frizerii spun poveşti iar pe pereţi se află diferite panouri colorate care-i distrează pe cei mici. In atelierul fotografic copiii au de asemenea la dispoziţie nenumărate jucării, distracţii.

In interiorul magazinului se află o sală de cinematograf, unde de dimineaţa pînă seara se proiectează filme de desene animate.

Punctul de atracţie este însă Oraşul jucăriilor. Cu toate că acesta atrage cel mai mult pe copii, aici se aud şi cele mai multe plînsete. Copiii nu vor în nici un chip să se despartă de păpuşile, ursuleţii, iepuraşii care le stau la dispoziţie.

La acest magazin nu numai cumpărătorii sînt tineri dar şi vînzătorii. E un lucru obişnuit ca micuţii să fie deserviţi de vînzători de 15 ani şi de responsabili de raion de 16 ani.

Magazinul e foarte popular. Un singur fapt ne dovedeşte acest lucru. In cei cinci ani de la înfiinţarea sa numărul cumpărătorilor a trecut de 13,5 milioane, ceea ce întrece cu mult numărul populaţiei R. P. Ungare.

*** Statul Sovietic a prelungit concediile de sarcină de la 77 la 112 zile calendaristice.**

*** In cele mai pitoreşti locuri ale Uniunii Sovietice funcţionează sanatorii şi tabere de pionieri în care în fiecare an 5.500.000 de copii şi adolescenţi se odihnesc, îşi fortifică sănătatea.**

*** Mortalitatea copiilor a scăzut de peste trei ori în anii puterii populare în Albania.**

*** Pionierii şi copiii din R. D. Germană au primit din partea statului 84 case pentru pionieri, 97 staţiuni pentru tinerii tehnicieni.**

*** Peste 1000 de şcoli luminoase şi bine utilate s-au construit în R. P. Bulgaria în anii puterii populare.**

*** Pentru copiii din R. P. Chineză s-a înfiinţat o editură specială: Editura de literatură pentru copii care editează anual milioane de cărţi.**

Ora de lucru manual în clasa a II-a a Şcolii medii nr. 133 din oraşul Gorki. Invăţătoarea Anna Alexandrovna Ernestova cercetează lucrările copiilor.

Grijă părintească a statului

Pentru a face un copil fericit, pentru a-i crea o bucurie e nevoie uneori de eforturi mari, trebuiesc învinse greutăţi uriaşe. Mulţi copii se nasc cu infirmităţi fizice, senzoriale, psihice. Cu aceştia trebuie muncit mult, e nevoie de răbdare; o rază a succesului echivalează cu victorii mari.

Dar atunci cînd principala grijă e omul, eforturile şi greutăţile nu sînt niciodată mari. Iată un astfel de exemplu în R. Cehoslovacă.

Pentru copiii suferinzi de boli senzoriale (surdo-muţi, orbi) au fost înfiinţate şcoli şi institute speciale. Există în total 575 şcoli cu 2085 clase pentru copii care necesită o îngrijire specială în acest sens.

Copiii cu vedere slabă au la îndemînă 9 şcoli în care ei au posibilitatea de a învăţa arta modelatului. Peste 533 de elevi frecventează aceste şcoli. In 337 de şcoli speciale sînt educaţi şi instruiţi 15.814 copii înapoiaţi în ceea ce priveşte dezvoltarea psihică.

In spatele tuturor acestor cifre putem citi grija părintească a statului democrat-popular care se îngrijeşte de fiecare om, îi creează condiţii optime de viaţă şi muncă.

Copilărie furată...

● Recent, ziarul chilian „El Siglo" a anunţat că 30 la sută, adică 500.000 de copii de vîrstă şcolară din Chile nu frecventează şcolile datorită lipsei de localuri şi învăţători. Din cauza situaţiei materiale grele, 70 la sută din copiii care se înscriu la cursurile şcolare părăsesc şcoala după 3—4 ani de învăţătură. Numai 3 la sută din copiii care se înscriu în clasa I-a absolvă şcoala medie complectă.

● Eleen Fletcher, fostă activistă pe tărîm social, relatează în săptămînalul englez „Tribune" că în închisorile de femei din Kenya a văzut fetiţe de 11—12 ani care erau condamnate la „sentinţe inumane", sub pretextul că au participat la lupta de eliberare naţională a negrilor.

● In Japonia există aproximativ 1.000.000 de muncitori adolescenţi. Munca este atît de grea încît ei plîng adesea în timp ce lucrează.

● In Algeria 2.000.000 de copii nu pot frecventa şcolile.

● La sud de Teheran, la fabrica de chibrituri, se pot vedea copilaşi de 4—5 ani palizi, cu mîinile rănite, îmbrăcaţi în zdrenţe, care muncesc de la 5 dimineaţa pînă la 8 seara pentru un salariu care nu le permite decît să-şi cumpere o bucată de pîine.

Pentru o coajă de pîine acest copil din localitatea Ducea, ca mulţi alţi copii din Italia trudeşte din greu de dimineaţa pînă seara tîrziu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52